

Arrest

nr. 216 346 van 4 februari 2019
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 9 november 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 6 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat Y. VUYLSTEKE *loco* advocaat K. BLOMME en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekende partijen zijn elkaars broer en zus. Zij dienden tegen hun respectieve beslissingen, met name de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 29 oktober 2018 die werd genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij, S.I. (verzoeker) en de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die werd genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij, S.Z. (verzoekster) één verzoekschrift in. Gelet op de familiale band tussen beide verzoekende partijen en het gegeven dat zij bij de Raad één verzoekschrift aanhangig maken waarin beide voormelde beslissingen worden aangevochten, komt het, gelet op hun onderlinge verwevenheid, gepast voor om de zaken die bij de Raad zijn gekend onder de rolnummers RvV X en RvV X samen te behandelen en dienen deze zaken te worden samengevoegd.

2. De bestreden beslissingen

2.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, geboren op (...) in de Tsjetsjeense stad Gudermes. In 2008 kwam u samen met uw moeder, S.J. (...) (O.V. x), naar België omdat uw moeder in Tsjetsjenië problemen kende met jullie autoriteiten. Omwille van deze problemen vroeg uw moeder zelf reeds 3 maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten, een laatste keer op 3 december 2015. Diezelfde dag vroeg u zelf ook een eerste maal asiel als begeleide minderjarige in België. Bij terugkeer naar Tsjetsjenië vreesde u namelijk uw dienstplicht te zullen moeten vervullen en in het kader hiervan naar een conflictgebied zoals Oekraïne of Syrië te worden gestuurd. Elk van de asielaanvragen van uw moeder werd afgewezen. De eerste asielaanvraag van uw moeder werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten omdat Polen overeenkomstig de Dublinregulering verantwoordelijk was voor de behandeling van haar asielaanvraag. De overige 2 asielaanvragen van uw moeder werden door het CGVS afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Uw eigen eerste asielaanvraag werd op 4 april 2016 eveneens afgewezen omdat u uw vrees niet aannemelijk wist te maken. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 23 augustus 2016. Na het afsluiten van jullie asielaanvraag vertrokken u, uw moeder en zusje, S.Z. (...) (O.V. x), naar Duitsland, in de hoop daar internationale bescherming te verkrijgen. Nadat jullie verzoek om internationale bescherming in Duitsland eveneens werd afgewezen, keerden jullie op 9 mei 2018 naar België terug. Op 30 mei 2018 vroeg u vervolgens een tweede maal om internationale bescherming in België. Diezelfde dag diende uw moeder ook in hoofde van uw zusje een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming verklaarde u nog steeds niet naar Tsjetsjenië te kunnen terugkeren omdat u dan uw legerdienst moet doen en vreest naar een conflictgebied gestuurd te worden. Daarnaast staat ook uw gebrekkige kennis van het Russisch en van de Tsjetsjeense cultuur een terugkeer in de weg. U beschouwt België ondertussen ook als uw thuisland, want u bent hier opgegroeid. Voorts verwees u naar verschillende gebeurtenissen in Tsjetsjenië waarbij vooral jongeren gevisieerd werden. U vreest in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië een soortgelijk lot te ondergaan. Tot slot vreest u ook dat u bij terugkeer zelf problemen zou kunnen krijgen omwille van de problemen van uw vader, die in uw herkomstland vermoord werd.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw geboorteakte en drie video's over incidenten in Tsjetsjenië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd u uitdrukkelijk gevraagd dat als er een probleem was dat u dit zou melden en dat er eventueel gepauzeerd kon worden indien nodig. Er werden u eenvoudige en duidelijk vragen gesteld, die u kon kennelijk kon volgen en waarvan u de logica en inhoud begreep. Vragen werden indien nodig herhaald of heromschreven. Er werd u ook meermaals gezegd dat u uw tijd mocht nemen om na te denken over de vragen (CGVS 1, p. 8 - CGVS 2, p. 1, 3, 7).

Bijgevolg kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw huidige verzoek om internationale bescherming meerledig is. Vooreerst gaf u aan nog steeds niet naar uw herkomstland te kunnen terugkeren omdat u dan uw dienstplicht zal moeten vervullen en in het kader hiervan vreest naar een conflictgebied te zal worden gestuurd. Daarnaast staat ook uw beperkte kennis van het Russisch en de Tsjetsjeense cultuur uw terugkeer in de weg. Voorts verwees u naar verschillende incidenten in Tsjetsjenië waarvan jongeren het

slachtoffer werden. In geval van terugkeer naar Tsjetsjenië wacht u vermoedelijk een soortgelijk lot. Tot slot vreest u bij terugkeer naar Tsjetsjenië ook problemen te kennen omwille van uw vader, die in uw herkomstland werd vermoord.

Wat betreft uw vrees om uw militaire dienst te moeten vervullen en in het kader van uw dienstplicht naar een conflictgebied gestuurd te worden (CGVS, p. 8), er moet op gewezen worden dat u deze vrees reeds inriep ter staving van uw vorige verzoek om internationale bescherming en dit verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd. U tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Hoewel u ondertussen meerderjarig bent en u aangaf dat de dienstplicht in de Russische Federatie geldt vanaf men de leeftijd van 18 bereikt (CGVS, p. 8), volstaan de door u aangebrachte elementen niet om de kans aanzienlijk groter te maken dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk uw dienstplicht zal moeten vervullen in geval van terugkeer. Zo blijkt uit objectieve informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat het aantal dienstplichtigen in Tsjetsjenië dat daadwerkelijk zijn dienstplicht moet vervullen heel beperkt is. Het quotum hiervoor werd vastgelegd op 500, terwijl er tienduizenden Tsjetsjenen zijn die wettelijk gezien in aanmerking komen voor het vervullen van hun dienstplicht. Voor zover u weet werd u tot op heden nog niet opgeroepen voor het volbrengen van uw legerdienst (CGVS, p. 8). Hoewel u zelf aangaf niet te weten of het mogelijk is om vrijgesteld te worden van legerdienst (CGVS, p. 9), bestaan er wel degelijk gronden op basis waarvan personen geheel of gedeeltelijk worden vrijgesteld van militaire dienstplicht. Zo kan vrijstelling onder andere verleend worden voor medische of familiale redenen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier van 1e verzoek om internationale bescherming). Uit uw verklaringen blijkt dat u in Duitsland tot 2 maal toe bent geopereerd omwille van een hernia (zie inschrijvingsblad). Het is dan ook niet uitgesloten dat u omwille van medische redenen ongeschikt zou worden verklaard voor het vervullen van uw legerdienst. Omwille van bovenstaande redenen kan er dus niet zonder meer vanuit gegaan worden dat u in geval van terugkeer naar uw herkomstland daadwerkelijk uw dienstplicht zal moeten vervullen.

Daarnaast moet vastgesteld worden dat indien u uw dienstplicht alsnog zou moeten vervullen, de motieven waarom u aan uw dienstplicht zou verzaken niet volstaan voor de toekenning van internationale bescherming.

Er dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist of dienstplichtige kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw weigering tot het vervullen van uw legerdienst is ingegeven door verschillende motieven. Vooreerst wil u uw dienstplicht niet vervullen omdat u geen wapens ter hand wil nemen en geen mensen wil vermoorden (CGVS 1, p. 8, 9 – CGVS 2, p. 6). Daarnaast wil u uw legerdienst niet vervullen in het Russische leger omdat de Russen destijds heel veel Tsjetsjenen gedood hebben (CGVS 1, p. 9). Tot slot weigert u uw legerdienst te voldoen omdat u naar een conflictgebied gestuurd zal worden (Verklaring Volgend Verzoek nr. 22 - CGVS 1, p. 9).

Op basis van de door u aangereikte elementen kan echter niet besloten worden tot het bestaan van onoverkomelijke gewetensbezwaren.

U gaf aan uw legerdienst niet te willen vervullen omdat u geen wapens wil dragen en geen mensen wil doden (Verklaring Volgend Verzoek nr. 22 - CGVS 1, p. 8, 9 – CGVS 2, p. 2, 3). Op basis van uw verklaringen kunnen in uw hoofde evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet in de gewapende strijd en/of het gebruik van geweld worden vastgesteld. Gevraagd naar de achterliggende redenen voor uw weigering om een wapen ter hand te nemen, argumenteerde u dat u het eng vindt om een wapen ter hand te nemen, op iemand te schieten of iemand te doden en uw hart dit niet toelaat (CGVS 1, p. 9). Uw antwoorden op andere vragen getuigen echter niet van een diepgewortelde morele overtuiging. U stelde immers dat u er geen problemen mee heeft dat een land zichzelf verdedigt als het door een ander land wordt aangevallen. U vindt het normaal dat een land zichzelf beschermt tegen een vijand en hiertoe indien nodig de wapens opneemt, dat is al eeuwenlang het geval (CGVS, p. 9-10). Dit geldt ook voor Rusland. Alleen moet Rusland het zelf maar oplossen indien het problemen heeft met Oekraïne en wil u als Tsjetsjeen niet voor het Russische leger vechten omwille van wandaden van de Russen ten aanzien van het Tsjetsjeense volk (CGVS 1, p. 8). Zodoende heeft u er geen problemen mee dat andere mensen de wapens opnemen om zichzelf en/of hun land te verdedigen, maar wenst u dit persoonlijk niet te doen. Dergelijke verklaringen getuigen niet van onoverkomelijke gewetensbezwaren. Van iemand met een oprechte en diepgewortelde afkeer van geweld kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij elke vorm en gebruik van geweld afkeurt. Dat u er geen problemen mee heeft dat anderen de wapens opnemen om zichzelf en/of hun land te verdedigen, maar u dit zelf niet wil doen omdat u dit eng vindt en uw hart het niet toelaat (CGVS 1, p. 9), getuigt van een zeer selectieve visie op het gebruik van geweld, die niet te rijmen valt met onoverkomelijke gewetensbezwaardheid. Bijgevolg kan niet besloten worden dat uw reden om geen gevolg te geven aan een eventuele oproeping door het leger in het kader van dienstplicht oprecht is en dermate diepgeworteld dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard is en ze een onoverkomelijk obstakel vormt om gevolg te geven aan een eventuele oproeping.

Een tweede grond voor uw dienstweigering is uw afkeur voor de wandaden van de Russen ten aanzien van het Tsjetsjeense volk (CGVS 1, p. 9 – CGVS 2, p. 3). Ook op dit punt beroept u zich dus op gewetensbezwaardheid. Op basis van uw verklaringen kan op dit punt echter evenmin besloten worden tot een diepgewortelde en oprechte overtuiging. Zo argumenteerde u dat u niet bereid bent om het land te beschermen dat uw volk heeft uitgemoord (CGVS 1, p. 9 – CGVS 2, p. 3). Uw overige verklaringen wijzen echter niet op een sterk nationaliteits- en/of groepsgevoel. U gaf namelijk aan dat u uw land en uw cultuur niet kent omdat u alles vergeten bent (CGVS 1, p. 8). Omdat verschillende mensen, onder wie uw moeder, u gezegd hebben dat het een schande is dat u uw eigen cultuur niet kent, heeft u wel moeite gedaan om uw cultuur een beetje te leren, maar niet helemaal (CGVS 1, p. 11). U stelde voorts dat u weigert de Russen te beschermen omdat ze in het overleden 230 000 van de 1 miljoen Tsjetsjenen vermoord hebben (CGVS 1, p. 9). Gevraagd naar concrete incidenten waarbij Russen vele Tsjetsjenen hebben gedood, kwam u niet verder dan de moord op president Kadyrov senior, de vader van uw huidige president (CGVS 2, p. 3). Gevraagd naar gebeurtenissen waarbij de Russen meer dan 1 Tsjetsjeen vermoord hebben, bleef u steken in een algemene verwijzing naar de Tweede Tsjetsjeense oorlog, gedurende dewelke veel Tsjetsjenen gedood werden. Ter staving hiervan verwees u naar een filmpje dat u in uw bezit had en u ook aan het CGVS overmaakte, waarop te zien is hoe Tsjetsjenen door Russen worden afgemaakt (CGVS 2, p. 3). Op de vraag naar concrete gebeurtenissen tijdens de oorlog in Tsjetsjenië waarbij veel Tsjetsjenen werden gedood, antwoordde u dat u niet meer wist omdat u niet zoveel weet over uw land (CGVS 2, p. 3). Vervolgens bleven uw verklaringen ook erg vaag wanneer gepeild werd naar feestdagen waarop Tsjetsjenen de wandaden van de Russen tegenover hun volk herdenken. U wist dat er op 23 februari elk jaar een herdenking plaatsvindt, maar kon niet concretiseren wat die dag precies herdacht wordt. U kwam niet verder dan dat die dag herdacht wordt hoe de Russen met Tsjetsjenen omgingen en moest toegeven dat u zelf slechts één keer heeft deelgenomen aan deze herdenking en u eigenlijk ook niet goed wist waarover het toen ging en u gewoon een paar video's heeft gezien (CGVS 2, p. 4). Dergelijke vage verklaringen vallen niet te rijmen met een diepgeworteld groeps- en/of nationaliteitsgevoel. Van iemand die zich in dermate hoge mate met het Tsjetsjeense volk en/of de Tsjetsjeense natie identificeert dat zijn groeps- en/of nationaliteitsgevoel aanleiding geeft tot onoverkomelijke gewetensbezwaren, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij hierover concrete, gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen, wat in casu niet het geval is. U bracht verder geen andere elementen aan die wijzen op een dermate sterke persoonlijke verbondenheid met de Tsjetsjeense zaak die aanleiding zou kunnen geven tot onoverkomelijke gewetensbezwaren. Voor zover u weet, heeft u namelijk zelf geen familieleden verloren door toedoen van de Russen. U vertelde wel dat uw vader gedood werd (CGVS 1, p. 8 – CGVS 2, p. 3), maar wist niet door wie hij gedood werd (CGVS 1, p. 12 – CGVS 2, p. 3) noch hoe (CGVS 2, p. 3) of waarom (CGVS 1, p. 12 - CGVS 2, p. 3). U stelde voorts dat u ook een oom verloren heeft, maar moest toegeven dat u niet meer wist of hij gedood dan wel gewoon overleden is (CGVS 2, p. 3). Toen u gevraagd werd uit te leggen waarom de geschiedenis, meer bepaald de wandaden van de Russen ten aanzien van

de Tsjetsjenen, voor u zo dermate belangrijk is dat u zich omwille hiervan in de onmogelijkheid bevindt om uw legerdienst te vervullen, kwam u tot slot niet verder dan dat u van uw volk houdt, niettemin u uw land en de cultuur en geschiedenis van uw land niet zo goed kent en u geen mensen van een ander land wil vermoorden (CGVS 2, p. 3-4). Ook deze verklaringen zijn te vaag om een diepgewortelde verbondenheid met de Tsjetsjeense natie en /of volk aannemelijk te maken.

Omwille van bovenstaande redenen laat het geheel van de door u aangebrachte elementen niet toe in uw hoofde een persoonlijke verbondenheid te concluderen die dermate diepgeworteld is dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard is en zodoende een onoverkomelijk obstakel vormt om gevolg te geven aan een eventuele oproeping tot het vervullen van uw legerdienst.

Tot slot weigert u uw dienstplicht te vervullen omdat u vreest naar een conflictgebied zoals Syrië of Oekraïne te worden gestuurd (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 22 - CGVS 1, p. 9). Er moet op gewezen worden dat u dit motief reeds aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek om internationale bescherming en het CGVS dienaangaande toen oordeelde dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming brengt u geen elementen aan die een ander licht werpen op deze beslissing en beoordeling, zodat deze gehandhaafd blijven.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat u ook aangaf dat Tsjetsjenen die hun dienstplicht vervullen in het Russisch leger steeds vooraan opgesteld worden of voorop gestuurd worden, zoals volgens u ook het geval was toen Algerije door Frankrijk gekoloniseerd werd (CGVS 2, p. 3). Dit blijkt echter geenszins uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Zelf legde u ook geen enkele informatie neer die uw verklaringen staft, zodat dit slechts een blote bewering is.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door u ingeroepen motieven voor dienstplichtweigering de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming verwees u vervolgens naar uw gebrekkige kennis van het Russisch (CGVS 1, p. 8). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vooreerst moet benadrukt worden dat het opmerkelijk is dat u dit motief pas in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming inroept. Van iemand die internationale bescherming inroept omdat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland ten aanzien waarvan hij een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade koestert, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze vraag om internationale bescherming zo snel mogelijk kenbaar maakt. Aangezien u reeds sinds 2008 in België verblijft en u reeds in 2015 een eigen verzoek om internationale bescherming aanhangig maakte bij de Belgische autoriteiten, kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u uw gebrekkige kennis van het Russisch toen reeds als asielmotief kenbaar zou hebben gemaakt. Te meer omdat u aangaf nooit echt Russisch te hebben geleerd (CGVS 1, p. 6) en er zodoende redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat uw gebrekkige kennis van het Russisch in 2015 reeds in soortgelijke mate problematisch zou zijn geweest. Toen u gevraagd werd waarom u uw gebrekkige kennis van het Russisch actueel wel als een probleem beschouwt en ten tijde van uw eerste verzoek om internationale bescherming nog niet, gaf u zelf ook aan dat dat probleem toen eigenlijk ook al aan de orde was. U voegde er wel aan toe dat het geen groot probleem is, maar het wel betekent dat u in uw herkomstland een moeilijke toekomst tegemoet gaat. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u dat bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niet had opgeworpen, kon u hiervoor geen verklaring geven. U stelde slechts dat u dat voor uzelf als een probleem ziet en het in uw ogen een probleem is. Gevraagd waarom u dat actueel dan wel als een probleem beschouwt en ten tijde van uw 1e verzoek om internationale bescherming niet, kwam u evenmin tot een afdoende verklaring. U zei dat u in geval van terugkeer tussen mensen moet gaan wonen die dezelfde taal spreken, maar de cultuur wel kennen. U verwees tevens naar verschillen in gebruiken tussen Europa en Tsjetsjenië, maar gaf geen enkele verklaring die uw laattijdigheid verschoont (CGVS 1, p. 13). Dat u uw gebrekkige kennis van het Russisch actueel pas inroept, tast de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees ter zake reeds in belangrijke mate aan.

Verder maakte u niet aannemelijk dat u u het Russisch niet (verder) eigen zou kunnen maken. Uit uw verklaringen blijkt dat uw zusje Z. (...) tegen u Russisch spreekt, maar u antwoordt in het Tsjetsjeens omdat u zelf onvoldoende Russisch kan (CGVS 1, p. 6). Hoewel u aangaf Russisch niet heel goed te begrijpen en bepaalde woorden helemaal niet te begrijpen (CGVS 1, p. 6), veronderstelt dit toch een bepaalde basiskennis van het gesproken Russisch. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u een korte tijd Russische les hebt gevolgd in België. Tijdens deze les leerde u vooral het Russisch begrijpen, praten heeft u er niet geleerd en schrijven was voor u het allermoeilijkste (CGVS 1, p. 10). Zodoende beschikt u op zijn minst reeds over een beperkte basiskennis van het gesproken Russisch. Gevraagd waarom u het Russisch dan niet verder zou kunnen leren, gaf u tijdens uw eerste onderhoud toe dat u u het Russisch wel verder eigen zou kunnen maken, maar u dit niet wil. U vindt het namelijk raar om de taal te leren van een land dat uw eigen land, Tsjetsjenië, bijna vernietigd heeft. Daarom vindt u het niet wenselijk om het

Russisch verder te leren (CGVS 1, p. 11). Anderzijds gaf u ook aan dat u het Russisch op zich moeilijk vindt (CGVS 1, p. 8 – CGVS 2, p. 4). U maakte echter niet hard dat het Russisch een dermate moeilijke taal zou zijn dat u niet in staat zou zijn ze onder de knie te krijgen. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u actueel naast het Nederlands en Tsjetsjeens ook het Frans en het Engels beheerst en zelfs een paar woorden Turks kent (CGVS 1, p. 6). Toen u gevraagd werd waarom u het Russisch niet zou kunnen leren, gelet op het feit dat u in België ondertussen al verschillende andere talen hebt geleerd, gaf u aan dat het misschien zou lukken om het Russisch verder te leren, maar het voor u persoonlijk een moeilijke taal is en u niet wist wat u verder nog moest zeggen (CGVS 1, p. 11). Bijgevolg maakte u niet aannemelijk waarom u persoonlijk niet in staat zou zijn u het Russisch (verder) eigen te maken.

Wat betreft het feit dat u het Russisch niet wil leren, moet benadrukt worden dat u, zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd met betrekking tot uw dienstplichtweigering, niet aannemelijk maakte dat het hier om een diepgewortelde overtuiging gaat die onoverkomelijk en dwingend is en zodoende een onoverkomelijk obstakel vormt om Russisch te leren. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat u voornoemde lessen Russisch toch aangevat hebt, niettemin u dit niet wilde (CGVS 2, p. 4). U legde uit dat u dit deed omdat u wilde kijken of het u zou lukken om mee te volgen (CGVS 2, p. 4). Over de reden waarom u uiteindelijk met deze lessen bent gestopt, verklaarde u enerzijds dat u gestopt bent omdat het Russisch u niet hielp en het belangrijker was om u te concentreren op uw basisschool (CGVS 1, p. 10). Anderzijds zei u dan weer u gestopt was omdat u het niet lukte omdat u het niet begreep en het te moeilijk was voor u (CGVS 2, p. 4). Ook hieruit blijkt geenszins een onoverkomelijke en diepgewortelde afkeer ten aanzien van het Russisch vanwege de wandaden van de Russen ten aanzien van het Tsjetsjeense volk. Daarom kan dit motief niet weerhouden worden als een gegronde reden voor uw weigering om verder Russisch te leren.

Op de vraag wat er zou gebeuren omwille van uw beperkte kennis van het Russisch indien u naar Tsjetsjenië terugkeert, repliceerde u niet te weten wat er zou gebeuren. Wat u wel weet is dat u in dat geval de taal zou moeten leren en u kan proberen om de taal te leren, wat voor u geen probleem is (CGVS 1, p. 11), wat andermaal een bevestiging is van het feit dat uw afkeer van de Russen en/of het Russisch niet diepgeworteld is. Indien het u niet zou lukken om het Russisch te leren, aangezien het voor u een beetje moeilijk is nog een extra taal te leren, zou u geen normaal werk hebben en geen normale toekomst (CGVS 1, p. 11). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland de taal (verder) zou moeten leren geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt. Zodoende kan dit motief de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming niet vergroten.

Daarnaast staat ook uw gebrekkige kennis van de Tsjetsjeense cultuur een terugkeer naar uw herkomstland in de weg (CGVS 1, p. 8). Dit motief kan de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming echter niet aanzienlijk vergroten. Zo gaf u aan dat verschillende mensen, onder wie uw moeder, u er in het verleden reeds op gewezen hebben dat het eigenlijk een schande is dat u de Tsjetsjeense cultuur niet kent. Omwille daarvan heeft u de Tsjetsjeense cultuur ondertussen een beetje geleerd, maar niet helemaal (CGVS 1, p. 11). Zodoende beschikt u op zijn minst over een basiskennis van de Tsjetsjeense cultuur. U gaf ook aan dat u de Tsjetsjeense cultuur nog verder wil leren (CGVS 1, p. 11). U maakte daarenboven niet aannemelijk hoe uw onvolledige kennis van de Tsjetsjeense cultuur aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië. Op de vraag waarom het een probleem zou zijn dat u de Tsjetsjeense cultuur niet helemaal kent indien u morgen naar uw herkomstland moet terugkeren, repliceerde u namelijk dat het geen groot probleem zou zijn, maar u zelf niet in de ogen van andere mensen zou kunnen kijken als u de Tsjetsjeense cultuur niet kent (CGVS 1, p. 11). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden vastgesteld.

In het verlengde hiervan zei u dat u in België bent sinds 2007 of 2008 en u hier sindsdien bent opgegroeid, u de mentaliteit kent en u zich hier thuis voelt (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 22). Toen u vanuit Duitsland naar België terugkeerde, voelde het voor u alsof u thuiskwam (CGVS 1, p. 8). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië. Toen u gevraagd werd waarom het een probleem zou zijn om naar Tsjetsjenië terug te keren vanwege het feit dat u in België bent opgegroeid, antwoordde u immers dat u het niet wist (CGVS 1, p. 13). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u grotendeels in België bent opgegroeid en een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kon worden gevonden. Zodoende geldt ook dit motief niet als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Wat de door u ingeroepen vrees omwille van de problemen van uw vader betreft, moet vastgesteld worden dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. U vertelde dat uw vader in uw thuisland gedood werd en uw moeder u verteld had dat u ook gezocht werd (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15 - CGVS 1, p. 8). Daarom vreest u bij terugkeer naar Tsjetsjenië eveneens problemen te kennen omdat u de zoon van uw vader bent (CGVS 1, p. 11-12). Uw verklaringen waren op dit punt echter te vaag om een persoonlijke vrees aannemelijk te maken. Zo kent u vooreerst niet de volledige naam van uw vader. Het enige wat u weet is dat hij vermoedelijk M. (...) heet (GVS 1, p. 4 - CGVS 2, p. 4), maar zijn familienaam kent u niet en u heeft ook geen moeite gedaan om u hierover te informeren (CGVS 2, p. 4). U weet evenmin door wie hij gedood werd (CGVS 1, p. 12) of waarom (CGVS 1, p. 12). Ook hierover liet u na zich te informeren, want toen diezelfde vragen u tijdens uw tweede onderhoud opnieuw gesteld werden, moest u het antwoord nog steeds schuldig blijven (CGVS 2, p. 5). Hoewel u aanvankelijk stelde dat u dacht dat uw vader gedood werd en u nog steeds gezocht wordt (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15), moest u bovendien uiteindelijk toegeven niet te weten of u actueel nog steeds gezocht wordt (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15 – CGVS 1, p. 12). U kon trouwens evenmin zeggen door wie u dan gezocht werd/ zou worden noch op welke manier u gezocht werd (CGVS 1, p. 12). Dergelijke vage verklaringen volstaan niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder u reeds voor uw eerste verzoek om internationale bescherming verteld had over de dood van uw vader en het feit dat u in uw herkomstland gezocht zou worden (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15 – CGVS 1, p. 11-12). Bijgevolg kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u dit motief ook reeds had ingeroepen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Dat u dit naliet te doen, relativeert in belangrijke mate de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees ter zake. Om bovenstaande redenen kan ook dit motief de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Voorts haalde u aan dat u niet naar uw herkomstland zou kunnen terugkeren omdat uw moeder ziek is (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15). Gevraagd waarom de ziekte van uw moeder uw terugkeer in de weg zou staan, legde u uit dat het om uw moeder gaat, die u 9 maanden in haar buik heeft gedragen en dag en nacht niet geslapen heeft. Dat is voor u reden genoeg om voor haar te zorgen en haar niet alleen te laten en naar jullie herkomstland terug te keren (CGVS 1, p. 12). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt uit uw verklaringen op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bijgevolg kan ook dit motief de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming verwees u tot slot naar verschillende gebeurtenissen in Tsjetsjenië waarvan u video's hebt gezien op het internet. U legde ook enkele video's neer ter staving van uw verklaringen. U verwees onder meer naar een incident waarbij een tiental jongeren tussen 15 en 18 door de politie op school werden gearresteerd en vervolgens veroordeeld werden tot een gevangenisstraf van verschillende jaren wegens terrorisme (CGVS 2, p. 2,5). Toen u gevraagd werd waarom u denkt dat dat met u zou gebeuren in geval van terugkeer naar uw herkomstland, antwoordde u dat het tot op vandaag de hele tijd gebeurt dat jongens verdwijnen en niet meer teruggevonden worden. Het gebeurt nog steeds en het kan gebeuren. Niemand zal immers tegen de president ingaan (CGVS 2, p. 5-6). Aangezien een loutere verwijzing naar de algemene situatie niet volstaat om een beroep op internationale bescherming te funderen, kan dit incident de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

In ditzelfde verband verwees u naar het feit dat jongeren van uw leeftijd in Tsjetsjenië door mensen van de president gekidnapt worden en ze vervolgens vermoord worden onder het voorwendsel dat ze terroristen zouden zijn (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 22 – CGVS 1, p. 13). Zelf vreest u dat u hetzelfde lot te beurt zal vallen omdat u te veel van uw religie kent en dat door president Kadyrov niet wordt toegestaan. Mensen die te veel over de religie kennen, worden door de president als terroristen bestempeld en verdwijnen (CGVS 1, p. 13). U kon deze vrees echter onvoldoende aannemelijk maken. Gevraagd wanneer iemand te veel weet over de religie zodat hij problemen krijgt, verduidelijkte u dat dit mensen zijn die weten wat mag en niet mag volgens het soennisme. Dergelijke mensen worden aangeduid met een specifieke benaming, maar die kon u zich niet herinneren (CGVS 1, p. 14). Erop gewezen dat de president zelf toch ook een moslim is, repliceerde u dat hij naar uw mening helemaal geen moslim is omdat hij heel veel dingen doet die volgens uw religie niet toegelaten zijn (CGVS 1, p. 14). U kon dit verschil in visie echter onvoldoende concretiseren. Toen u gevraagd werd het verschil tussen uw eigen religie en de religie die beleden wordt door de Tsjetsjeense president te verduidelijken, stelde u dat er geen verschil is in religie, maar het probleem te maken heeft met wat er niet gedaan mag worden. U vervolgde dat het u niet uitmaakt dat hij president is, maar wanneer hij vindt dat iets niet mag, dat in het hele land verboden wordt (CGVS 1, p. 14 -15). Toen u nogmaals gevraagd werd wat grootste verschil is tussen uw eigen religie en die van de Tsjetsjeense president, stelde u andermaal dat er eigenlijk geen verschil is, maar de president religie gebruikt en dingen doet die niet mogen of verboden zijn (CGVS 1, p.

15). Zo respecteert de president andere mensen niet. Ter staving hiervan verwees u naar een incident, waarvan u video's had gezien op YouTube, waarbij de president een Russisch journalist die iets over de president gezegd had zonder zijn broek liet rondlopen. Dit soort zaken is bij jullie echter niet toegelaten. Vervolgens werd u gevraagd of er nog een probleem zou bestaan indien u zelf enkel de dingen doet waarvan u zelf oordeelt dat ze toegelaten zijn en verder niets. Hierop antwoordde u dat er nog steeds een probleem zal zijn als men dat te weten komt. Gevraagd om te verduidelijken wat u bedoelde met 'dat', verwees u naar een incident waarbij de broer van een vriend van u vanuit België naar Tsjetsjenië gedeporteerd werd. Deze persoon droeg een lange baard, maar had overeenkomstig de religieuze voorschriften zijn snor afgeschoren. Omwille hiervan werd hij door het leger van de president gekidnapt (CGVS 1, p. 15). U besloot dat het overeenkomstig jullie religie goed is om op deze manier de baard te dragen, maar u weet niet waarom (CGVS 1, p. 15). Aangezien u zelf geen baard droeg, is dit incident onvoldoende om aannemelijk te maken wat u te vrezen heeft indien u uw geloof in Tsjetsjenië op dezelfde manier zou belijden als in België. Daarom werd u andermaal gevraagd wat in uw geval het probleem zou zijn indien u naar Tsjetsjenië zou terugkeren en u uw religie op dezelfde manier zou blijven belijden als in België, meer concreet indien u uw eigen religie volgt en alles zou doen wat u in België doet. Hierop kon u geen antwoord formuleren (CGVS 1, p. 15). Ook toen u vervolgens nog tot 2 maal toe gevraagd werd of er nog andere dingen zijn die de Tsjetsjeense president doet die volgens uw religie niet kunnen of waarmee u om religieuze redenen niet akkoord bent, moest u het antwoord schuldig blijven. U kwam niet verder dan dat er nog dingen zijn die u persoonlijk slecht vindt, maar geen dingen die niet kunnen overeenkomstig uw religie (CGVS 1, p. 15-16). Bovenstaande verklaringen zijn te vaag en algemeen om in uw hoofde een concrete vrees omwille van uw religieuze overtuigingen aannemelijk te maken. Ook dit motief kan de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming daarom niet aanzienlijk vergroten.

De door u neergelegde video's zelf kunnen de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin vergroten. Deze video's hebben immers betrekking op algemene gebeurtenissen in Tsjetsjenië. De eerste video gaat over het voornoemde incident waarbij jongeren op school door de politie werden meegenomen en vervolgens veroordeeld werden tot jarenlange gevangenisstraffen vanwege terrorisme (CGVS 2, p. 2, 5). De tweede video dateert uit de periode van de Tsjetsjeense oorlog, meer bepaald van 16/10/1999. Hierop is te zien hoe Tsjetsjenen door Russische soldaten vermoord worden (CGVS 2, p. 5). De derde video betreft een uitzending van het programma 'Dictators' van de zender 24 Kanal gewijd aan Ramzan Kadyrov. Het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie volstaat niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. U bent er als verzoeker immers toe gehouden uw persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken. Bijgevolg gelden deze video's evenmin als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 4/4/2016, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op (...) in Brussel (België) en bent dus minderjarig. Uw moeder, S.J. (...) (O.V. 6.245.807), kwam in 2008 naar België omdat ze in Tsjetsjenië problemen kende met haar autoriteiten. Omwille van deze problemen vroeg ze zelf reeds 3 maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten, een laatste keer op 3 december 2015, toen samen met uw broer, S.I. (...) (O.V. 8.648.723). Elk van deze aanvragen werd

echter afgewezen. De eerste asielaanvraag van uw moeder werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten omdat Polen overeenkomstig de Dublinregulering verantwoordelijk was voor de behandeling van haar asielaanvraag. De overige 2 asielaanvragen van uw moeder werden door het CGVS afgesloten met een weigeringsbeslissing vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De asielaanvraag van uw broer werd eveneens afgewezen. Na het afsluiten van haar laatste asielaanvraag vertrok uw moeder samen met u en uw broer naar Duitsland, waar een van uw ooms woont, in de hoop daar internationale bescherming te verkrijgen. Nadat het verzoek om internationale bescherming van uw moeder in Duitsland eveneens werd afgewezen, keerden jullie in 2018 naar België terug. Op 30 mei 2018 diende uw moeder vervolgens in uw hoofde als begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Ze vreest namelijk dat u bij terugkeer overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities van haar gescheiden of zelfs vermoord zal worden aangezien uw vader u weigert als zijn dochter te erkennen. Uw broer Islam diende diezelfde dag een tweede verzoek om internationale bescherming in als begeleide minderjarige in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte en een attest van gezinssamenstelling.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Gezien uw jonge leeftijd (6,5 jaar oud) beschikt u immers nog niet over voldoende maturiteit en onderscheidingsvermogen om het risico in uw hoofde in geval van vestiging in de Russische Federatie uiteen te zetten. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal bijgevolg steunmaatregelen verleend. Zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd (uw moeder) en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Daarnaast werd uw moeder uitgebreid gehoord zodat zij de kans kreeg om de in uw hoofde ingeroepen vrees volledig en gedetailleerd uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw eigen verklaringen kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid in geval van vestiging in de Russische Federatie, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit. U stelde slechts dat u een papa wil en u naar school wil gaan en wil leren schrijven (CGVS, p. 4-5). Wat betreft het feit dat u naar school wil gaan en leren schrijven (CGVS, p. 5), moet benadrukt worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in de Russische Federatie niet naar school zou kunnen gaan of zou kunnen leren schrijven. Ook uit de verklaringen van uw moeder en uw advocaat blijkt op geen enkele wijze dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie problemen zou ondervinden om naar school te gaan en/of te leren schrijven. Zodoende kan dit motief geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Wat betreft uw verklaring dat u een papa wil (CGVS, p. 5), moet erop gewezen worden dat uit uw eigen verklaringen geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit blijkt omwille van het feit dat u actueel geen papa heeft. Uw moeder haalde dit motief in uw hoofde eveneens aan, maar de door haar aangebrachte elementen kunnen evenmin een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen. Voor een uitgebreide weergave van de redenen waarom dit motief niet volstaat, verwijs ik graag naar het vervolg van deze beslissing waarin deze redenen omstandig uiteen gezet worden.

Tot slot verwees u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming ook naar een incident in het opvangcentrum, waarbij een jongen u en uw vriendinnetje geslagen heeft met een stok (Vragenlijst CGVS, nr. 7B – CGVS, p. 2). Op basis van dit incident, hoe betreurenswaardig ook, kan in uw hoofde echter geen gegronde vrees of reëel risico worden vastgesteld in geval van vestiging in de Russische Federatie. U noch uw moeder of advocaat reikte immers enig element aan dat erop wijst dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie omwille van dit incident iets te vrezen zou hebben.

Uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat zij vreest dat u overeenkomstig de gangbare Tsjetsjeense tradities in geval van vestiging in de Russische Federatie van haar gescheiden of zelfs vermoord zou worden omdat uw vader weigert u als zijn dochter te erkennen (CGVS, p. 6, 12, 15).

Uw moeder slaagde er echter niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat deze problematiek reeds teruggaat tot 2012 (CGVS, p. 8-9), maar uw moeder dit motief nu pas, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming d.d. 31/5/2018, inroept. Uw moeder gaf immers aan dat ze reeds in 2012 problemen kreeg met haar eigen

familie, meer bepaald haar broers in België én Tsjetsjenië, die haar onder druk zetten u af te staan aan uw vader omdat uw moeder en uw vader uit elkaar waren (CGVS, p. 9-10). Sindsdien is de situatie enkel verergerd, aangezien er sindsdien allerlei ruzies en conflicten zijn geweest tussen uw moeder en haar familie. De situatie is zelfs zodanig geëscaleerd dat uw moeder op een bepaald moment een slag heeft gekregen van een van haar broers (CGVS, p. 11) en haar broers ondertussen al 3 jaar niet meer met haar praten omdat ze boos zijn dat uw moeder u nog steeds niet heeft afgestaan aan (de familie van) uw vader (CGVS, p. 11). Wanneer uw moeder belt met haar zus in Tsjetsjenië, komen haar broers soms tussen en slingeren uw moeder roepend verwijten naar het hoofd (CGVS, p. 14). Desalniettemin wachtte uw moeder nog tot 2018 om omwille van deze problematiek om internationale bescherming te verzoeken. Zelfs in het kader van haar laatste eigen asielaanvraag, d.d. 3/12/2015, verwees uw moeder op geen enkele wijze naar de vrees om u te verliezen, hetzij aan de familie van uw vader, hetzij omdat u vermoord zou worden. Ter verschoning van deze laattijdigheid voerde uw moeder aan dat ze al die tijd bleef hopen dat uw vader u alsnog zou erkennen en er geen definitieve ruzie zou ontstaan (CGVS, p. 15-16), haar advocaten haar beloofden dat de erkenning door uw vader alles zou veranderen en haar advocaat tot op vandaag nog steeds bezig is om de erkenning in orde te krijgen (CGVS, p. 17-18). Ze argumenteerde daarnaast dat de situatie voorheen anders was omdat ze op grond van medische regularisatie verblijfsdocumenten had, maar deze verblijfstitel haar later werd afgenomen en ze binnenkort opnieuw documenten moet indienen om deze verblijfstitel opnieuw te verkrijgen (CGVS, p. 17-18). Tot slot voerde ze nog aan dat ze de hele situatie onaangenaam vindt en ze beschaamd was erover te praten. Omdat uw moeder niet over de situatie wilde praten, beschouwde ze een verzoek om internationale bescherming als de allerlaatste optie en stelde ze deze optie steeds uit. Actueel kan uw moeder echter niet meer anders dan erover te praten (CGVS, p. 15-16 en 17-18). Geen van deze argumentaties is echter voldoende om de vastgestelde laattijdigheid te verschonen. Van iemand die internationale bescherming inroept omdat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland ten aanzien waarvan hij een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade koestert, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze vraag om internationale bescherming zo snel mogelijk kenbaar maakt. Niettemin er begrip voor kan worden opgebracht dat uw moeder eerst via andere manieren wilde proberen om uw vader u alsnog als zijn dochter te doen erkennen, moet erop gewezen worden dat zij er na 6 en een half jaar nog steeds niet in geslaagd is deze erkenning te verkrijgen (CGVS, p. 7), uw moeder reeds 6 jaar problemen kent met haar eigen familie omdat ze weigert u af te staan en de situatie de laatste 3 jaar zodanig geëscaleerd is dat haar broers weigeren met haar te communiceren (CGVS, p. 8-11). Zodoende kon redelijkerwijze van uw moeder verwacht worden dat zij de vrees om u te verliezen veel eerder kenbaar had gemaakt, hetzij door hiervan reeds melding te maken in het kader van haar eigen verzoeken om internationale bescherming, hetzij door in uw hoofde veel eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zelfs na de escalatie van de problemen met haar eigen familie wachtte uw moeder nog 3 jaar om deze problemen kenbaar te maken, wat uw verzoek om internationale bescherming op dit punt ruimschoots laattijdig maakt.

Het feit dat de advocaat van uw moeder er tot op vandaag mee bezig is om de erkenning door uw vader in orde te krijgen, is evenmin een afdoende reden voor de laattijdigheid. Uw moeder verklaarde dan wel dat de erkenning alles zou veranderen en indien uw vader u als zijn dochter erkent alle problemen opgelost zouden zijn (CGVS, p. 16). Indien uw vader u officieel als zijn dochter zou erkennen, zouden u en uw moeder immers zonder problemen naar Tsjetsjenië kunnen gaan omdat jullie er in dat geval wel veilig zouden zijn en zou ook de ruzie met de familie van uw moeder opgelost zijn (CGVS, p. 16). Aangezien u in dat geval niet als een buitenechtelijk kind beschouwd zou worden, zouden uw familie langs vaders- en moederskant ook familiale relaties kunnen blijven onderhouden (CGVS, p. 16). Deze argumentatie gaat echter niet op, aangezien de weigering van uw vader om u als zijn dochter te erkennen niet de oorzaak van het conflict tussen uw moeder en haar eigen familie is. De familie van uw moeder is tot op heden immers niet op de hoogte dat uw vader u niet wil erkennen (CGVS, p. 10 en 13-14), desalniettemin eisen de broers van uw moeder al sinds 2012 dat ze u aan uw vader of zijn familie zou afstaan omdat uw moeder en vader uit elkaar zijn (CGVS, p. 9-10). Niettemin kan aangenomen worden dat de erkenning door uw vader uw status binnen de Tsjetsjeense gemeenschap inderdaad zou veranderen en uw leven hierdoor niet langer in gevaar zou zijn, is met deze erkenning niet alles opgelost, zoals uw moeder poneerde. Uit de verklaringen van uw moeder blijkt immers duidelijk dat uw moeder u hoe dan ook niet wil afstaan aan (de familie van) uw vader (CGVS, p. 8, 11, 12 en 15). Zelfs indien uw vader u als zijn dochter erkent, blijft dit probleem bijgevolg nog steeds overeind. Aangezien net dit aspect van deze problematiek reeds sinds 2012 aansleept, geldt het feit dat de advocaat van uw moeder nog steeds bezig is met het in orde krijgen van de erkenning niet als een valabel argument om de laattijdigheid van uw moeder te verklaren. Zelfs indien u door uw vader wordt erkend, zal de familie van uw moeder nog steeds eisen dat uw moeder u zal afstaan, wat uw moeder weigert (CGVS, p. 8, 15), of kan de familie van uw vader u nog steeds opeisen (CGVS, p. 12).

Er kan voorts eveneens begrip worden opgebracht voor het feit dat uw moeder gezien de aard ervan niet wilde praten over deze problematiek. Op dit punt moet echter benadrukt worden dat de schaamte die hiermee gepaard gaat niet opweegt tegen de ernst van de door uw moeder in uw hoofde ingeroepen vrees, meer bepaald de vrees dat u van haar zou worden afgenomen of zelfs vermoord zou worden omdat u als een buitenechtelijk kind beschouwd wordt (CGVS, p. 13, 15). Zodoende kan de schaamte die binnen de Tsjetsjeense cultuur aan dit onderwerp kleeft de vastgestelde laattijdigheid niet verschonen. Er moet tot slot op gewezen worden dat het feit dat uw moeder nog een andere procedure had lopen voor het verkrijgen van machtiging tot verblijf in België niet onvereenigbaar is met de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Zodoende kan het feit dat uw moeder nog een medische regularisatieprocedure lopen zou hebben (CGVS, p. 17-18) geen afdoende verklaring bieden voor de vastgestelde laattijdigheid. Te meer omdat de machtiging tot verblijf op medische gronden waarover uw moeder beschikte op een bepaald moment werd ingetrokken (CGVS, p. 17-18) en uw moeder ook toen geen verzoek om internationale bescherming aanhangig heeft gemaakt omwille van de problemen als gevolg van de weigering van uw vader om u als zijn dochter te erkennen of melding heeft gemaakt van deze problematiek.

Om bovenstaande redenen dient uw verzoek om internationale bescherming als laattijdig te worden beschouwd. De ernst en de geloofwaardigheid van de door uw moeder geuite vrees komen hierdoor reeds ernstig in het gedrang.

Voorts maakte uw moeder niet aannemelijk dat ze in geval van vestiging in de Russische Federatie geen omgangsregeling zou kunnen treffen met (de familie van) uw vader, zodat ze met u een band zou kunnen blijven onderhouden. Uw moeder stelde wel dat het volkomen onmogelijk is om dit te bespreken en dit algemeen uitgesloten is (CGVS, p. 13). Dit is echter slechts een ongefundeerde bewering, die uw moeder met geen enkel document hard kon maken. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat de adat inderdaad voorschrijft dat kinderen in geval van scheiding bij de vader en/of zijn familie blijven, maar dat verschillende families in de praktijk verschillende oplossingen uitstippelen na het beëindigen van een relatie of overlijden. In sommige gevallen krijgt de moeder wel degelijk toegangsrechten wat betreft de kinderen en in bepaalde gevallen worden de kinderen zelfs opgevoed door de moeder. Gelet op deze informatie, dient uw moeder zodoende aannemelijk te maken dat zij in geval van vestiging in de Russische Federatie niet langer toegang tot u zou krijgen. Zij slaagde hier echter niet in. Zo heeft uw moeder geen idee of de familie van uw vader wil dat uw moeder u aan hen afstaat of ze er genoeg mee neemt dat uw moeder u zelf opvoedt (CGVS, p. 12). Ze weet evenmin of de familie van uw vader ervan op de hoogte is dat uw vader weigert u te erkennen (CGVS, p. 12). Uw moeder stelde dat de familie van uw vader u misschien wil uit principe, om kwade dingen te doen, maar moest toegeven dat ze eigenlijk niet wist of de familie van uw vader u wil (CGVS, p. 16). Uw moeder heeft ook geen enkele moeite gedaan om te achterhalen hoe de familie van uw vader staat tegenover de hele kwestie (CGVS, p. 17). In 2012 nadat de ruzies begonnen, heeft uw moeder contact opgenomen met de familie van uw vader om de situatie te bespreken, meer bepaald met de broer van uw vader (CGVS, p. 14). Toen kreeg ze als antwoord dat indien uw moeder u afstaat, u ofwel in Tsjetsjenië zou worden opgevoed of u ofwel zou sterven, maar zij daar niet verantwoordelijk voor zijn. Ze hebben dit onderwerp toen nonchalant behandeld, aldus uw moeder (CGVS, p. 14, 17). Zodoende kreeg uw moeder op dat moment geen duidelijkheid over de houding en de intenties van de familie van uw vader ten aanzien van de hoederechtproblematiek. Niettemin uw moeder aangaf dat het zowel voor haar als binnen de Tsjetsjeense cultuur belangrijk is dat u contact onderhoudt met de familie van uw vader (CGVS, p. 17), heeft uw moeder sindsdien geen enkele poging meer ondernomen om de familie van uw vader te contacteren (CGVS, p. 12), noch om een omgangsregeling te bespreken (CGVS, p. 13), noch om u met hun hulp door uw vader te laten erkennen (CGVS, p. 14). Haar verklaring als was zij hiertoe niet in de mogelijkheid omdat ze niet over hun telefoonnummers beschikte en de broer van uw vader, met wie uw moeder voorheen wel contact had, zijn telefoonnummer had veranderd, volstaat niet om dit gebrek aan initiatief te verschonen. Uw moeder had ook op andere manieren kunnen proberen om met de familie van uw vader in contact te treden. Zo blijkt uit haar verklaringen dat uw moeder een goede band had met de familie van uw vader voor zij en uw vader uit elkaar gingen. Meer bepaald had ze een goede band met de broer van uw vader, met wie ze niet enkel communiceerde, maar ook omging. Ook de familie van uw moeder in Tsjetsjenië ging om met de familie van uw vader in Tsjetsjenië (CGVS, p. 12). Voor zover uw moeder weet, hadden beide families een normale verstandhouding (CGVS, p. 13). Gelet op deze omstandigheden kon redelijkerwijze van uw moeder verwacht worden dat ze op zijn minst pogingen zou hebben ondernomen om op een andere wijze in contact te treden met de familie van uw vader. Zo kon ze bijvoorbeeld via haar zus, met wie uw moeder tot op heden nog wel communiceert (CGVS, p. 14), contact proberen zoeken hebben met de familie van uw vader in Tsjetsjenië of op diezelfde manier de nieuwe contactgegevens van de familie van uw vader in België proberen achterhalen hebben. Dat uw moeder sinds 2012 geen enkel initiatief ter zake heeft ondernomen, ondermijnt zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de door haar in uw hoofde

ingeroepen vrees. Te meer omdat uw moeder aangaf dat het feit of de familie van uw vader u al dan niet wil erkennen en/of opvoeden bepalend is voor uw lot en het hare. Indien ook de familie van uw vader u niet wil aanvaarden, wordt u overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities als een buitenechtelijk kind beschouwd en zal zowel u als uw moeder vermoord worden in geval van vestiging in Tsjetsjenië (CGVS, p. 13, 14 en 15). Bijgevolg had uw moeder er alle baat bij te achterhalen wat het standpunt van de familie van uw vader was eenmaal duidelijk werd dat uw vader zelf niet van plan was u als zijn dochter te erkennen.

In ditzelfde verband kan aangestipt worden dat uw moeder evenmin aannemelijk maakte dat u in geval van nieterkenning door uw vader of zijn familie daadwerkelijk gedood zou worden. Op de vraag waarom de familie van uw moeder niet zou toelaten dat u door haar zou worden opgevoed indien (de familie van) uw vader u niet wil opvoeden, antwoordde uw moeder dat indien bekend wordt dat u overeenkomstig de Tsjetsjeense gewoonten een buitenechtelijk kind bent, er 2 mogelijke uitkomsten zijn. In het ene geval zal zowel u als uw moeder vermoord worden. In het andere geval zal men de situatie zo laten. Gevraagd waarom uw moeder ervan overtuigd is dat jullie beiden in jullie concrete geval vermoord zullen worden, moest uw moeder uiteindelijk toegeven dat de tweede optie, meer bepaald dat de zaak zo gelaten zal worden, best mogelijk is. Ze voegde er echter aan toe dat ze u niet wil afstaan omdat u door haar gewenst bent en u voor de familie van uw vader misschien niets betekent en het voor hen mogelijk slechts een pure formaliteit is (CGVS, p. 15). Zodoende maakte uw moeder evenmin aannemelijk dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie daadwerkelijk voor uw leven dient te vrezen omdat u tot op heden door uw vader niet officieel erkend werd.

Omwille van bovenstaande redenen volstaan de door uw moeder in uw hoofde ingeroepen vrees en problemen omwille van de weigering tot erkenning door uw vader niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten, uw geboorteakte en een attest van gezinssamenstelling kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Beide documenten bevatten immers enkel informatie aangaande uw eigen identiteit en die van uw gezinsleden, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de in uw hoofde ingeroepen vrees ten aanzien van de Russische Federatie. Hoewel op uw geboorteakte inderdaad enkel de naam van uw moeder vermeld staat, kan hieruit geenszins geconcludeerd worden dat u omwille hiervan in geval van vestiging in de Russische Federatie daadwerkelijk iets te vrezen zou hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de *“beginnselen van behoorlijk bestuur”* en het *“verbod van willekeur”*.

Zij geven een aantal algemene, theoretische beschouwingen, stellen dat hun verklaringen geloofwaardig zijn en verwijten het CGVS een totaal gebrek aan feitenvinding. Tevens verwijten zij het CGVS een kringredenering waar in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker gesteld wordt dat er geen nieuwe elementen werden aangehaald die de kans op de toekenning van internationale bescherming groter maken terwijl in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster wordt gesteld dat de door haar nieuw ingeroepen feiten niet dienstig kunnen worden ingeroepen wegens laattijdigheid. *“Door dergelijke kringredenering alleen al is het onmogelijk om nog een positieve beslissing te bekomen want het is onmogelijk om een beslissing te bekomen zonder nieuwe elementen, en nieuwe elementen worden afgewezen als laattijdig.”*

Specifiek inzake de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker, verwijten verzoekende partijen het CGVS andermaal een gebrek aan feitenvinding. Zij stellen dat niets werd onderzocht en alles berust op eenzijdige beweringen die niet stroken met de werkelijkheid.

“Vooreerst wat betreft de vrees om militaire dienst te moeten vervullen, is het zo dat deze weliswaar reeds werd ingeroepen in een eerdere aanvraag, doch deze vrees nooit effectief is onderzocht geworden, en integendeel, zomaar werd afgewezen op grond van de bewering alsof de vrees niet aannemelijk zou zijn, met verwijzing naar een aantal algemeen bronnenmateriaal, hetwelk geenszins toepasselijk was op de concrete situatie van hemzelf.

Ook in de nieuwe beslissing is er geen enkel onderzoek verricht naar de concrete situatie van I.S. (...), hoewel ook het CGVS moet toegeven dat hij sedert de vorige aanvraag ondertussen meerderjarig is geworden, hetgeen toch bezwaarlijk niet als een nieuw element kan beschouwd worden dat moet leiden tot ontvankelijkheid van de aanvraag.

Er is geen enkele garantie dat verzoeker effectief zal worden vrijgesteld, en de verschillende hypothesen die op papier worden gezet door het CGVS ogen misschien mooi, maar stroken niet met de werkelijkheid. Er is een algemene dienstplicht en elke meerderjarig persoon kan hieraan in principe onderworpen worden.

De insinuaties alsof er mogelijkheden zouden zijn tot vrijstelling wegens medische redenen worden niet bewezen, en zijn geenszins enige garantie dat er ook effectief enige vrijstelling zal zijn.

In werkelijkheid worden tal van Tsjetsjeense jongeren opgeroepen om hun dienstplicht ook effectief te vervullen, en vallen zij ten prooi aan een zeer nefaste behandeling tijdens de vervulling van hun dienstplicht, waarbij zij veelal naar conflictgebied worden gestuurd en gedwongen worden te kiezen om hieraan gevolg te geven of in de gevangenis te gaan zitten wegens onwilligheid dan wel tal van drogredenen.

Hoewel het een land toekomt een landmacht uit te bouwen en een militaire reserve te organiseren, komt het niet toe om een bepaalde bevolkingsgroep systematisch te discrimineren en systematisch naar conflictgebied te sturen met alle grote risico's vandien.

Het feit systematisch gediscrimineerd te worden en in gevaar gebracht te worden, kan wél degelijk beschouwd worden als vervolging, waarbij nog dient opgemerkt dat de strijd in vele gevallen niet legitiem is, maar geheim, en officieel ontkend wordt door de Russische overheden.

Terecht wordt door het CGVS gewag gemaakt dat ingeval van zware discriminatoire behandeling internationale bescherming kan toegekend worden, en I.S. (...) maakt aanspraak op deze bescherming.

Er dient vastgesteld te worden dat er onvoldoende eigen onderzoek door het CGVS gebeurde naar achterliggende gebeurtenissen en feitelijkheden.

Alles beperkt zich tot verwijzing naar gekleurde Russisch bronnenmateriaal.

Het is duidelijk dat het CGVS zelf tekort geschoten is in haar plicht om grondig onderzoek te verrichten en in haar samenwerkingsplicht.”

Verzoekende partijen geven vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en de samenwerkingsplicht.

Verder betogen zij:

“In de bestreden beslissing wordt onderzocht of er gewetensbezwaren aan de orde zijn, maar nergens werd de ernstige en aanhoudende discriminatoire behandeling van Tsjetsjeense jongens onderzocht. Het onderzoek dat door het CGVS werd gevoerd is hetzij niet terzake want het onderzoekt andere zaken dan de discriminatoire behandeling, hetzij niet volledig en dit is enkel te wijten aan het CGVS die zelf vooropgesteld heeft om enkel een gebeurlijk gewetensbezwaar te onderzoeken en niet om te zien naar de discriminatoire behandeling van Tsjetsjeense nongeren.

Nochtans blijkt uit het asielrelaas dat I.S. (...) herhaaldelijk en op verschillende wijzen de onmenselijke behandeling in het leger heeft aangehaald, waarbij het feit dat verzoeker geen Russisch spreekt hem enkel tot nadeel strekt in het geval hij ingelijfd wordt in het Russisch leger.

I.S. (...) heeft de problemen van diens vader aangehaald in het kader van zijn asielaanvraag, en meer specifiek gewezen op het feit dat deze gedood werd.

Dit werd evenwel door het CGVS zomaar aan de kant geschoven als te vaag, terwijl het een uitermate belangrijk gegeven in het asielrelaas betreft, zowel van I.S. (...) als destijds van diens moeder.

Liever dan de zaak ten gronde te onderzoeken, wordt door het CGVS geargumenteed op basis interpretaties van verklaringen en houdingen dewelke evenwel niets met de werkelijkheid te maken hebben.

Omdat de dood van diens vader niet eerder werd ingeroepen, zou dit thans niet meer moeten onderzocht worden? Zou dit niet met de werkelijkheid overeenstemmen? Nochtans heeft zijn moeder dit onmiddellijk verklaard en is het bovendien zo dat I.S. (...) bij zijn vorige aanvraag nog minderjarig was.

Het moge duidelijk zijn dat er een totaal gebrek aan objectieve beoordeling aan de orde is, waarbij feiten zomaar aan de kant geschoven worden op basis beweringen allerhande, de ene keer is het te laat, de andere keer niet bewezen, maar met als constant dat het niet onderzocht wordt maar afgewezen op basis van eenzijdig geponeerde hypothesen van wat als "redelijk" of "aannemelijk" of "geloofwaardig" kan beschouwd worden.

Er werden ook een aantal videos voorgelegd inzake de aanhoudende en actuele problemen in Tsjetsjenië, maar deze werden niet aangenomen en zelfs niet onderzocht.

Er warden verschillende incidenten aangehaald dewelke door het CGVS zomaar als te vaag en te algemeen warden beoordeeld, terwijl deze incidenten tesamen maar al te goed aantonen dat er sprake is van een ernstig gevaar bij terugkeer.

Minstens dient vastgesteld dat er geen enkel onderzoek is gebeurd op basis van de beschreven algemene situatie in Tsjetsjenië met het oog op de subsidiaire beschermingsstatus.

Er werd eenvoudig weg verwezen naar een eerdere beslissing van april 2016, terwijl er door verzoeker tal van stukken en elementen zijn aangehaald betreffende de situatie na die datum en tot op heden.

Deze zijn geenszins afgetoetst geworden en verwijzing naar een eerder verslag zonder bijkomend onderzoek, betreft een flagrante schending van de onderzoeksplicht in hoofde van CGVS.”

Verzoekende partijen gaan vervolgens in op de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster. Andermaal verwijten zij het CGVS een gebrek aan onderzoek.

Voorts betogen zij:

“Dat zij verklaarde over geen vader te beschikken en door de moeder werd toegelicht dat zij dreigde vermoord te worden of minstens van haar moeder gescheiden te worden overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities.

Dat dit motief zomaar van de hand werd gewezen en dit op basis van het feit alsof het één en ander niet aannemelijk zou zijn gemaakt.

Dat in de kenmerkende negatieve stijl wordt geargumenteed door het CGVS dat dit motief eigenlijk vroeger moest medegedeeld zijn, terwijl de vaststelling er is dat het kind nauwelijks 6,5 jaar oud is!

Dat er verder door de moeder duidelijk werd verklaard dat zij hoopte dat er alsnog een verzoening zou tussenkomen met de vader, maar dit niet is gebeurd, om welke reden dit motief thans wordt aangehaald.

Dat het verder zo was dat de moeder verklaarde dat zij beschaamd was hierover te praten, en er thans niet zomaar laattijdigheid in hoofde van Z. (...) kan aanvaard worden omwille van deze houding van haar moeder.

Dat trouwens de argumentatie aïs zou het één en ander laattijdig zijn, een contradictio in terminis in zich houdt in die zin dat er ingeval van een onterecht motief geen laattijdigheid aan de orde kan zijn, dit kan enkel zo zijn indien er sprake zou zijn van een motief dat terecht is, maar niet op tijd werd medegedeeld. Het inroepen van de laattijdigheid maakt eigenlijk een erkenning uit van de gegrondheid van het motief.

Z. (...) heeft dit motief zo vroeg als mogelijk aangehaald weze op 6,5 jarige leeftijd en er kan niet van haar verwacht worden dat zij dit reeds vroeger zou gedaan hebben gezien haar nog zeer jonge leeftijd. Er wordt in de beslissing voor Z. (...) geargumenteed betreffende de laattijdigheid van dit motief in hoofde van de moeder, maar geenszins enige argumentatie opgebouwd betreffende de houding van Z. (...) zelf, en het gaat toch over haar eigen asiel aanvraag, niet deze van de moeder. Waarbij er niet ander kan dan vastgesteld worden dat dit motief wel degelijk tijdig is kenbaar gemaakt, weze op 6,5 jarige leeftijd, van zodra er zich enige werkelijke bewustwording voordeed bij Z. (...).

Dat het een duidelijk terecht motief betreft, blijkt ook duidelijk uit het feit dat er door de moeder thans getracht wordt via de advocaat een erkenning te bekomen, aangezien dit de enige garantie betreft dat Z. (...) niet van haar moeder zal gescheiden worden bij terugkeer. Deze erkenning is evenwel nog niet kunnen doorgaan, zodoende dat het motief brandend actueel is (geworden).

Het CGVS argumenteert steeds opnieuw over de houding van de moeder van Z. (...), geenszins over de eigen houding van haar, waarbij er dient vastgesteld te worden dat enkel deze houding haar toerekenbaar is en hieruit geen enkele laattijdigheid kan afgeleid worden.

Wat de verdere argumentatie van het CGVS betreft, inzake een omgangsregeling tussen Z. (...) en haar moeder, dient vastgesteld dat deze argumentatie niet enkel niet juist is, maar tevens naast de kwestie aangezien deze geenszins enig antwoord verschaft op het motief dat Z. (...), nauwelijks 6,5 jaar oud, plots van de ene op de andere dag haar moeder zelfs in het geval van een omgangsregeling voor het merendeel van de tijd zal moeten missen en zal opgevoed worden in een gezin en bij familie die zij niet kent, en waarmee zij geen enkele emotionele band heeft.

Dergelijke regeling is duidelijk nefast voor de persoonlijke ontwikkeling van het kind. Er wordt door het CGVS gesteld dat de moeder van Z. (...) contact diende te nemen met de familie van de vader, terwijl het nu juist de bedoeling is Z. (...) uit de handen van deze familie te houden ! Had zij contact genomen met deze familie, dan zou CGVS er als de kippen bijgeweest zijn om te stellen dat er zich geen gevaar voordeed aangezien er contact was genomen met de familie.

De tradities zijn duidelijk in Tsjetsenië en het is niet omdat iemand tijdens diens huwelijk een goede band heeft met de familie van diens partner, dat dit zomaar blijft duren na de breuk, wel integendeel, het is een vaststaand gegeven dat dan de familie van de partner zich steunt op de tradities om de opvoeding van de kinderen op te eisen.

Alle beweringen inzake goede verstandhouding na de breuk en mogelijkheden tot regeling berusten duidelijk op speculatie, en worden tegengesproken door het feit dat er geen vrijwillige erkenning aan de orde is.

Uit de verklaringen van de moeder van Z. (...) blijkt dat er twee mogelijkheden zijn, ofwel wordt de moeder gedood en worden de kinderen toegewezen aan de familie van de vader, ofwel eist deze familie enkel de kinderen op en laten zij de moeder met rust.

Deze tweede optie is inderdaad mogelijk, maar beide opties leiden tot eenzelfde gevolg wat Z. (...) betreft, dat zij weggetrokken wordt van haar moeder en door onbekenden wordt opgevoed.

Nooit heeft de moeder van Z. (...) verklaard dat er de mogelijkheid zou zijn dat de familie van de vader de zaken zo laat en de kinderen bij haar zou laten.

Voor het overige dient vastgesteld dat geen werkelijk onderzoek heeft plaatsgevonden betreffende de slechte situatie in Tsjetsjenië op heden en dit met het oog op de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Het standpunt van CGVS dat er in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees aanwezig is overeenkomstig art. 48/3 VW en er bovendien volgens het CGVS geen sprake is van een uitzonderlijke situatie overeenkomstig art. 48/4 VW, gaat al te snel voorbij aan tal van nochtans zeer belangrijke elementen zoals reeds hoger aangehaald.

Dat er gezien het totaal ontbreken van enig eigen afdoend onderzoek in concreto door het CGVS dient aangenomen te worden dat de hier bestreden beslissing niet wetsconform is genomen.

Op de asielzoeker rust de last om zijn asielrelaas aannemelijk te maken, en ondersteunende bewijzen aan te brengen, doch dit kan niet tot in het oneindige doorgetrokken worden, op een bepaald ogenblik dient geoordeeld te worden dat de voorgelegde documenten voldoende zijn.

Anderzijds is er natuurlijk ook de onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS en in casu dient vastgesteld dat ondanks de aanwezigheid van een video en de bevestiging van de opstart van een procédure door de raadsman van verzoekers, geen enkel onderzoek is gebeurd naar deze elementen.

In tegenstelling tot wat in de beslissing wordt beweerd, is het duidelijk dat er wél degelijk voldoende elementen aanwezig zijn in het dossier waaruit blijkt dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen."

Verzoekende partijen vragen dan ook om aan verzoekster internationale bescherming toe te kennen. Minstens vragen zij om de zaak terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

3.2. Verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de *“beginselen behoorlijk bestuur”*.

Zij stellen:

“Dat verwerende partij in haar beslissing zomaar ten onrechte tal van zaken gaat opwerpen zogezegd ten nadele van verzoekers, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van verweerster van de asielaanvraag van verzoekers.

Het is in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten.”

Vervolgens geven zij een algemene uiteenzetting inzake de motiveringsplicht en stellen zij dat hieraan niet is voldaan.

Verzoekende partijen benadrukken dat in Rusland en Tsjetsjenië tot op heden verscheidene problemen van mensenrechtenschendingen voorkomen. De situatie is er ernstig en precair en hun leven is er in gevaar.

“Er is sprake van een manifeste schending van de motiveringsplicht, artikel 48/4 VW, het zorgvuldigheidsbeginsel, en de rechten van verdediging door het feit dat de bestreden beslissing gebaseerd is op verschillende geheel eenzijdig geponeerde en betwistbare premisses van de kant van het CGVS.”

3.3. Verzoekende partijen voeren in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het *“fair play-beginsel”*.

Volgens hen werd er geen afdoende onderzoek gevoerd naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit Tsjetsjenië. Het kan niet dat verzoekende partijen worden teruggestuurd naar een regio waar een manifeste schending van artikel 3 EVRM dreigt. Verzoekende partijen verwijzen dienaangaande naar *“recente landeninfo hierboven aangehaald”*. Verweerder had zich ervan moeten vergewissen dat er voor verzoekende partijen geen enkel risico op mensonterende behandeling zal ontstaan wanneer zij zouden terugkeren naar hun land van herkomst.

Verzoekende partijen stellen dat artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 3 en 13 van het EVRM geschonden zijn. Nogmaals herhalen zij dat er ter zake geen enkel onderzoek werd gedaan.

3.4. Verzoekende partijen vragen gelet op het voorgaande om de bestreden beslissingen te *“annuleren”* en hen toe te laten tot de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus. Ondergeschikt vragen zij om de staak terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

3.5. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden niet welk(e) van de beginselen van behoorlijk bestuur zij benevens de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de rechte van verdediging geschonden achten. Evenmin geven zij aan op welke wijze deze schending zou zijn geschied.

Ook inzake de aangevoerde schending van het ‘fair play’-beginsel, geven verzoekende partijen niet de minste verdere duiding.

Voorts tonen verzoekende partijen niet concreet aan dat of op welke wijze de bestreden beslissingen zouden hebben geleid of zouden leiden tot het ontstaan van willekeur.

Verder preciseren verzoekende partijen op generlei wijze hoe artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissingen zou (kunnen) zijn geschonden.

Derhalve worden voormelde schendingen niet dienstig aangevoerd.

4.2. De procedure voor de commissaris-generaal is verder geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen, te meer nu zij deze aangevoerde schending niet concreet uitwerken of onderbouwen, niet aan hoe zij een recht van verdediging kunnen genieten met betrekking tot de bestreden beslissingen die een bestuurlijk karakter hebben.

4.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of ten aanzien van verzoeker terecht is besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek en of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.4. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.5. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar gesteld wordt dat in hoofde van verzoeker geen elementen voorhanden waren waaruit bijzondere procedurele noden konden blijken, dat ten aanzien van verzoekster werd tegemoetgekomen aan haar bijzondere procedurele noden, dat aangenomen kan worden dat de rechten van verzoekende partijen werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.6. Waar verzoekende partijen het CGVS in het onderhavige verzoekschrift veelvuldig een totaal gebrek aan feitenvinding en onderzoek verwijten en meermaals poneren dat de bestreden beslissingen louter zouden schragen op eenzijdige beweringen en vermoedens, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen bezwaarlijk kunnen volstaan met dergelijke louter algemene beweringen om de concrete motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Dit geldt nog des te meer nu deze beweringen een loutere en aperte miskennis vormen van de inhoud van zowel de bestreden beslissingen als de verklaringen, de landeninformatie en de overige stukken die zijn opgenomen in de administratieve dossiers.

4.7. Verder kunnen verzoekende partijen geheel niet worden gevolgd in hun betoog dat de bestreden beslissingen onderling tegenstrijdig zouden zijn of een kringredenering zouden inhouden. Het is, in tegenstelling met wat zij voorhouden, immers geenszins tegenstrijdig en vormt evenmin een kringredenering om enerzijds te oordelen dat de door verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming aangevoerde nieuwe elementen niet van zulke aard zijn dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en om anderzijds te oordelen dat de door verzoekster aangevoerde asielmotieven, onder meer omdat zij ingevolge het laattijdig inroepen ervan ernst en geloofwaardigheid ontberen, niet kunnen leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus.

4.8. Verzoekende partijen gaan in het onderhavige verzoekschrift eerst in op een aantal motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker.

Vooreerst vestigen zij daarbij de nadruk op verzoekers vrees om in Tsjetsjenië te worden onderworpen aan de militaire dienstplicht.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker echter met recht gemotiveerd:

“Wat betreft uw vrees om uw militaire dienst te moeten vervullen en in het kader van uw dienstplicht naar een conflictgebied gestuurd te worden (CGVS, p. 8), er moet op gewezen worden dat u deze vrees reeds inriep ter staving van uw vorige verzoek om internationale bescherming en dit verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd. U tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. Hoewel u ondertussen meerderjarig bent en u aangaf dat de dienstplicht in de Russische Federatie geldt vanaf men de leeftijd van 18 bereikt (CGVS, p. 8), volstaan de door u aangebrachte elementen niet om de kans aanzienlijk groter te maken dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Vooreerst maakte u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk uw dienstplicht zal moeten vervullen in geval van terugkeer. Zo blijkt uit objectieve informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat het aantal dienstplichtigen in Tsjetsjenië dat daadwerkelijk zijn dienstplicht moet vervullen heel beperkt is. Het quotum hiervoor werd vastgelegd op 500, terwijl er tienduizenden Tsjetsjenen zijn die wettelijk gezien in aanmerking komen voor het vervullen van hun dienstplicht. Voor zover u weet werd u tot op heden nog niet opgeroepen voor het volbrengen van uw legerdienst (CGVS, p. 8). Hoewel u zelf aangaf niet te weten of het mogelijk is om vrijgesteld te worden van legerdienst (CGVS, p. 9), bestaan er wel degelijk gronden op basis waarvan personen geheel of gedeeltelijk worden vrijgesteld van militaire dienstplicht. Zo kan vrijstelling onder andere verleend worden voor medische of familiale redenen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier van 1e verzoek om internationale bescherming). Uit uw verklaringen blijkt dat u in Duitsland tot 2 maal toe bent geopereerd omwille van een hernia (zie inschrijvingsblad). Het is dan ook niet uitgesloten dat u omwille van medische redenen ongeschikt zou worden verklaard voor het vervullen van uw legerdienst. Omwille van bovenstaande redenen kan er dus niet zonder meer vanuit gegaan worden dat u in geval van terugkeer naar uw herkomstland daadwerkelijk uw dienstplicht zal moeten vervullen.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

In zoverre zij kritiek uiten op de beoordeling die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd gedaan in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming, dient te worden opgemerkt dat deze kritiek laattijdig is en heden niet dienstig kan worden aangevoerd. Verzoekende partijen kunnen verzoekers huidige verzoek om internationale bescherming niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de beslissing die en het arrest dat in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming werden genomen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de voormelde motivering, resten er geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot verzoekers vorige verzoek en staat de beoordeling van dit vorige verzoek vast, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker één of meerdere nieuwe elementen aanwezig zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Voor het overige beperken verzoekende partijen zich tot het louter tegenspreken en ontkennen van de voormelde motieven. Hiermee doen zij aan deze motieven op generlei wijze afbreuk.

Verzoekende partijen tonen aldus op generlei wijze aan dat verzoeker daadwerkelijk zou zijn of zou dreigen te worden opgeroepen om zijn militaire dienstplicht te vervullen. Indien verzoeker zulks werkelijk vreesde, mocht bovendien worden verwacht dat hij op de hoogte zou zijn van de eventuele mogelijkheden om van deze dienst te worden vrijgesteld. Hij was dit echter kennelijk niet. Daarenboven weerleggen verzoekende partijen de terechte vaststelling niet dat, gelet op zijn dubbele hernia-operatie, het geenszins uit te sluiten valt dat hij, zo hij al opgeroepen zou worden voor zijn legerdienst, om medische redenen zou worden vrijgesteld of ongeschikt worden verklaard om deze legerdienst te vervullen.

De vaststellingen dat geheel niet is aangetoond dat verzoeker daadwerkelijk zou zijn of dreigen te worden opgeroepen voor het leger, dat verzoekers vrees om aan zijn legerdienst te moeten voldoen bovendien wordt ondermijnd doordat hij kennelijk onwetend was over de eventuele mogelijkheden tot vrijstelling en dat het geenszins uit te sluiten valt dat verzoeker in het geval van een eventuele oproeping om medische redenen zou worden vrijgesteld of ongeschikt verklaard, volstaan om te besluiten dat verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zijn legerdienst zou dreigen te moeten vervullen.

Hoe dan ook, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker met recht gemotiveerd:

“Daarnaast moet vastgesteld worden dat indien u uw dienstplicht alsnog zou moeten vervullen, de motieven waarom u aan uw dienstplicht zou verzaken niet volstaan voor de toekenning van internationale bescherming.

Er dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de territoriale integriteit of de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist of dienstplichtige kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw weigering tot het vervullen van uw legerdienst is ingegeven door verschillende motieven. Vooreerst wil u uw dienstplicht niet vervullen omdat u geen wapens ter hand wil nemen en geen mensen wil vermoorden (CGVS 1, p. 8, 9 – CGVS 2, p. 6). Daarnaast wil u uw legerdienst niet vervullen in het Russische leger omdat de Russen destijds heel veel Tsjetsjenen gedood hebben (CGVS 1, p. 9). Tot slot weigert u uw legerdienst te voldoen omdat u naar een conflictgebied gestuurd zal worden (Verklaring Volgend Verzoek nr. 22 - CGVS 1, p. 9).

Op basis van de door u aangereikte elementen kan echter niet besloten worden tot het bestaan van onoverkomelijke gewetensbezwaren.

U gaf aan uw legerdienst niet te willen vervullen omdat u geen wapens wil dragen en geen mensen wil doden (Verklaring Volgend Verzoek nr. 22 - CGVS 1, p. 8, 9 – CGVS 2, p. 2, 3). Op basis van uw verklaringen kunnen in uw hoofde evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet in de gewapende strijd en/of het gebruik van geweld worden vastgesteld. Gevraagd naar de achterliggende redenen voor uw weigering om een wapen ter hand te nemen, argumenteerde u dat u het eng vindt om een wapen ter hand te nemen, op iemand te schieten of iemand te doden en uw hart dit niet toelaat (CGVS 1, p. 9). Uw antwoorden op andere vragen getuigen echter niet van een diepgewortelde morele overtuiging. U stelde immers dat u er geen problemen mee heeft dat een land zichzelf verdedigt als het door een ander land wordt aangevallen. U vindt het normaal dat een land zichzelf beschermt tegen een vijand en hiertoe indien nodig de wapens opneemt, dat is al eeuwenlang het geval (CGVS, p. 9-10). Dit geldt ook voor Rusland. Alleen moet Rusland het zelf maar oplossen indien het problemen heeft met Oekraïne en wil u als Tsjetsjeen niet voor het Russische leger vechten omwille van wandaden van de Russen ten aanzien van het Tsjetsjeense volk (CGVS 1, p. 8). Zodoende heeft u er geen problemen mee dat andere mensen de wapens opnemen om zichzelf en/of hun land te verdedigen, maar wenst u dit persoonlijk niet te doen. Dergelijke verklaringen getuigen niet van onoverkomelijke gewetensbezwaren. Van iemand met een oprechte en diepgewortelde afkeer van geweld kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij elke vorm en gebruik van geweld afkeurt. Dat u er geen problemen mee heeft dat anderen de wapens opnemen om zichzelf en/of hun land te verdedigen, maar u dit zelf niet wil doen omdat u dit eng vindt en uw hart het niet toelaat (CGVS 1, p. 9), getuigt van een zeer selectieve visie op het gebruik van geweld, die niet te rijmen valt met onoverkomelijke gewetensbezwaardheid. Bijgevolg kan niet besloten worden dat uw reden om geen gevolg te geven aan een eventuele oproeping door het leger in het kader van dienstplicht oprecht is en dermate diepgeworteld dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard is en ze een onoverkomelijk obstakel vormt om gevolg te geven aan een eventuele oproeping.

Een tweede grond voor uw dienstweigering is uw afkeur voor de wandaden van de Russen ten aanzien van het Tsjetsjeense volk (CGVS 1, p. 9 – CGVS 2, p. 3). Ook op dit punt beroept u zich dus op gewetensbezwaardheid. Op basis van uw verklaringen kan op dit punt echter evenmin besloten worden tot een diepgewortelde en oprechte overtuiging. Zo argumenteerde u dat u niet bereid bent om het land te beschermen dat uw volk heeft uitgemoord (CGVS 1, p. 9 – CGVS 2, p. 3). Uw overige verklaringen wijzen echter niet op een sterk nationaliteits- en/of groepsgevoel. U gaf namelijk aan dat u uw land en uw cultuur niet kent omdat u alles vergeten bent (CGVS 1, p. 8). Omdat verschillende mensen, onder wie uw moeder, u gezegd hebben dat het een schande is dat u uw eigen cultuur niet kent, heeft u wel moeite gedaan om uw cultuur een beetje te leren, maar niet helemaal (CGVS 1, p. 11). U stelde voorts dat u weigert de Russen te beschermen omdat ze in het overleden 230 000 van de 1 miljoen Tsjetsjenen

vermoord hebben (CGVS 1, p. 9). Gevraagd naar concrete incidenten waarbij Russen vele Tsjetsjenen hebben gedood, kwam u niet verder dan de moord op president Kadyrov senior, de vader van uw huidige president (CGVS 2, p. 3). Gevraagd naar gebeurtenissen waarbij de Russen meer dan 1 Tsjetsjeen vermoord hebben, bleef u steken in een algemene verwijzing naar de Tweede Tsjetsjeense oorlog, gedurende dewelke veel Tsjetsjenen gedood werden. Ter staving hiervan verwees u naar een filmpje dat u in uw bezit had en u ook aan het CGVS overmaakte, waarop te zien is hoe Tsjetsjenen door Russen worden afgemaakt (CGVS 2, p. 3). Op de vraag naar concrete gebeurtenissen tijdens de oorlog in Tsjetsjenië waarbij veel Tsjetsjenen werden gedood, antwoordde u dat u niet meer wist omdat u niet zoveel weet over uw land (CGVS 2, p. 3). Vervolgens bleven uw verklaringen ook erg vaag wanneer gepeild werd naar feestdagen waarop Tsjetsjenen de wandaden van de Russen tegenover hun volk herdenken. U wist dat er op 23 februari elk jaar een herdenking plaatsvindt, maar kon niet concretiseren wat die dag precies herdacht wordt. U kwam niet verder dan dat die dag herdacht wordt hoe de Russen met Tsjetsjenen omgingen en moest toegeven dat u zelf slechts één keer heeft deelgenomen aan deze herdenking en u eigenlijk ook niet goed wist waarover het toen ging en u gewoon een paar video's heeft gezien (CGVS 2, p. 4). Dergelijke vage verklaringen vallen niet te rijmen met een diepgeworteld groeps- en/of nationaliteitsgevoel. Van iemand die zich in dermate hoge mate met het Tsjetsjeense volk en/of de Tsjetsjeense natie identificeert dat zijn groeps- en/of nationaliteitsgevoel aanleiding geeft tot onoverkomelijke gewetensbezwaren, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij hierover concrete, gedetailleerde en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen, wat in casu niet het geval is. U bracht verder geen andere elementen aan die wijzen op een dermate sterke persoonlijke verbondenheid met de Tsjetsjeense zaak die aanleiding zou kunnen geven tot onoverkomelijke gewetensbezwaren. Voor zover u weet, heeft u namelijk zelf geen familieleden verloren door toedoen van de Russen. U vertelde wel dat uw vader gedood werd (CGVS 1, p. 8 – CGVS 2, p. 3), maar wist niet door wie hij gedood werd (CGVS 1, p. 12 – CGVS 2, p. 3) noch hoe (CGVS 2, p. 3) of waarom (CGVS 1, p. 12 - CGVS 2, p. 3). U stelde voorts dat u ook een oom verloren heeft, maar moest toegeven dat u niet meer wist of hij gedood dan wel gewoon overleden is (CGVS 2, p. 3). Toen u gevraagd werd uit te leggen waarom de geschiedenis, meer bepaald de wandaden van de Russen ten aanzien van de Tsjetsjenen, voor u zo dermate belangrijk is dat u zich omwille hiervan in de onmogelijkheid bevindt om uw legerdienst te vervullen, kwam u tot slot niet verder dan dat u van uw volk houdt, niettemin u uw land en de cultuur en geschiedenis van uw land niet zo goed kent en u geen mensen van een ander land wil vermoorden (CGVS 2, p. 3-4). Ook deze verklaringen zijn te vaag om een diepgewortelde verbondenheid met de Tsjetsjeense natie en /of volk aannemelijk te maken.

Omwille van bovenstaande redenen laat het geheel van de door u aangebrachte elementen niet toe in uw hoofde een persoonlijke verbondenheid te concluderen die dermate diepgeworteld is dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard is en zodoende een onoverkomelijk obstakel vormt om gevolg te geven aan een eventuele oproeping tot het vervullen van uw legerdienst.

Tot slot weigert u uw dienstplicht te vervullen omdat u vreest naar een conflictgebied zoals Syrië of Oekraïne te worden gestuurd (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 22 - CGVS 1, p. 9). Er moet op gewezen worden dat u dit motief reeds aanhaalde in het kader van uw vorige verzoek om internationale bescherming en het CGVS dienaangaande toen oordeelde dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming brengt u geen elementen aan die een ander licht werpen op deze beslissing en beoordeling, zodat deze gehandhaafd blijven.

Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat u ook aangaf dat Tsjetsjenen die hun dienstplicht vervullen in het Russisch leger steeds vooraan opgesteld worden of voorop gestuurd worden, zoals volgens u ook het geval was toen Algerije door Frankrijk gekoloniseerd werd (CGVS 2, p. 3). Dit blijkt echter geenszins uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Zelf legde u ook geen enkele informatie neer die uw verklaringen staaft, zodat dit slechts een blote bewering is.

Omwille van bovenstaande redenen kunnen de door u ingeroepen motieven voor dienstplichtweigering de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij beperken zich immers tot het opwerpen van een aantal losse, algemene en ongefundeerde beweringen omtrent de discriminatie en behandeling van Tsjetsjeense jongeren in het leger. Zij leggen geen informatie neer die aan de door verweerder gehanteerde landeninformatie afbreuk zou kunnen doen en staven of onderbouwen hun gevoerde betoog op generlei wijze.

Verzoekende partijen voeren verder geen enkel betoog aangaande de motivering inzake verzoekers gebrekkige kennis van het Russisch en de Tsjetsjeense cultuur en de reden(en) waarom deze gebrekkige kennis voor hem een beletsel zou vormen om terug te keren naar Tsjetsjenië. Evenmin vechten zij de motivering aan betreffende eventuele aanpassingsmoeilijkheden in hoofde van verzoeker. Zij voeren niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de nochtans uitgebreide, duidelijk en

gedetailleerde motivering die dienaangaande is opgenomen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker. Deze motivering vindt steun in de stukken in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, door de Raad overgenomen. Zij luidt als volgt: *“Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming verwees u vervolgens naar uw gebrekkige kennis van het Russisch (CGVS 1, p. 8). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vooreerst moet benadrukt worden dat het opmerkelijk is dat u dit motief pas in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming inroept. Van iemand die internationale bescherming inroept omdat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland ten aanzien waarvan hij een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade koestert, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze vraag om internationale bescherming zo snel mogelijk kenbaar maakt. Aangezien u reeds sinds 2008 in België verblijft en u reeds in 2015 een eigen verzoek om internationale bescherming aanhangig maakte bij de Belgische autoriteiten, kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u uw gebrekkige kennis van het Russisch toen reeds als asielmotief kenbaar zou hebben gemaakt. Te meer omdat u aangaf nooit echt Russisch te hebben geleerd (CGVS 1, p. 6) en er zodoende redelijkerwijze vanuit gegaan kan worden dat uw gebrekkige kennis van het Russisch in 2015 reeds in soortgelijke mate problematisch zou zijn geweest. Toen u gevraagd werd waarom u uw gebrekkige kennis van het Russisch actueel wel als een probleem beschouwt en ten tijde van uw eerste verzoek om internationale bescherming nog niet, gaf u zelf ook aan dat dat probleem toen eigenlijk ook al aan de orde was. U voegde er wel aan toe dat het geen groot probleem is, maar het wel betekent dat u in uw herkomstland een moeilijke toekomst tegemoet gaat. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u dat bij uw eerste verzoek om internationale bescherming niet had opgeworpen, kon u hiervoor geen verklaring geven. U stelde slechts dat u dat voor uzelf als een probleem ziet en het in uw ogen een probleem is. Gevraagd waarom u dat actueel dan wel als een probleem beschouwt en ten tijde van uw 1e verzoek om internationale bescherming niet, kwam u evenmin tot een afdoende verklaring. U zei dat u in geval van terugkeer tussen mensen moet gaan wonen die dezelfde taal spreken, maar de cultuur wel kennen. U verwees tevens naar verschillen in gebruiken tussen Europa en Tsjetsjenië, maar gaf geen enkele verklaring die uw laattijdigheid verschoont (CGVS 1, p. 13). Dat u uw gebrekkige kennis van het Russisch actueel pas inroept, tast de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees ter zake reeds in belangrijke mate aan.*

Verder maakte u niet aannemelijk dat u u het Russisch niet (verder) eigen zou kunnen maken. Uit uw verklaringen blijkt dat uw zusje Z. (...) tegen u Russisch spreekt, maar u antwoordt in het Tsjetsjeens omdat u zelf onvoldoende Russisch kan (CGVS 1, p. 6). Hoewel u aangaf Russisch niet heel goed te begrijpen en bepaalde woorden helemaal niet te begrijpen (CGVS 1, p. 6), veronderstelt dit toch een bepaalde basiskennis van het gesproken Russisch. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u een korte tijd Russische les hebt gevolgd in België. Tijdens deze les leerde u vooral het Russisch begrijpen, praten heeft u er niet geleerd en schrijven was voor u het allermoeilijkste (CGVS 1, p. 10). Zodoende beschikt u op zijn minst reeds over een beperkte basiskennis van het gesproken Russisch. Gevraagd waarom u het Russisch dan niet verder zou kunnen leren, gaf u tijdens uw eerste onderhoud toe dat u u het Russisch wel verder eigen zou kunnen maken, maar u dit niet wil. U vindt het namelijk raar om de taal te leren van een land dat uw eigen land, Tsjetsjenië, bijna vernietigd heeft. Daarom vindt u het niet wenselijk om het Russisch verder te leren (CGVS 1, p. 11). Anderzijds gaf u ook aan dat u het Russisch op zich moeilijk vindt (CGVS 1, p. 8 – CGVS 2, p. 4). U maakte echter niet hard dat het Russisch een dermate moeilijke taal zou zijn dat u niet in staat zou zijn ze onder de knie te krijgen. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u actueel naast het Nederlands en Tsjetsjeens ook het Frans en het Engels beheerst en zelfs een paar woorden Turks kent (CGVS 1, p. 6). Toen u gevraagd werd waarom u het Russisch niet zou kunnen leren, gelet op het feit dat u in België ondertussen al verschillende andere talen hebt geleerd, gaf u aan dat het misschien zou lukken om het Russisch verder te leren, maar het voor u persoonlijk een moeilijke taal is en u niet wist wat u verder nog moest zeggen (CGVS 1, p. 11). Bijgevolg maakte u niet aannemelijk waarom u persoonlijk niet in staat zou zijn u het Russisch (verder) eigen te maken.

Wat betreft het feit dat u het Russisch niet wil leren, moet benadrukt worden dat u, zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd met betrekking tot uw dienstplichtweigering, niet aannemelijk maakte dat het hier om een diepgewortelde overtuiging gaat die onoverkomelijk en dwingend is en zodoende een onoverkomelijk obstakel vormt om Russisch te leren. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat u voornoemde lessen Russisch toch aangevat hebt, niettemin u dit niet wilde (CGVS 2, p. 4). U legde uit dat u dit deed omdat u wilde kijken of het u zou lukken om mee te volgen (CGVS 2, p. 4). Over de reden waarom u uiteindelijk met deze lessen bent gestopt, verklaarde u enerzijds dat u gestopt bent omdat het Russisch u niet hielp en het belangrijker was om u te concentreren op uw basisschool (CGVS 1, p. 10). Anderzijds zei u dan weer u gestopt was omdat u het niet lukte omdat u het niet begreep en het te moeilijk was voor u (CGVS 2, p. 4). Ook hieruit blijkt geenszins een onoverkomelijke en diepgewortelde afkeer ten aanzien van het Russisch vanwege de wandaden van de Russen ten aanzien van het

Tsjetsjeense volk. Daarom kan dit motief niet weerhouden worden als een gegronde reden voor uw weigering om verder Russisch te leren.

Op de vraag wat er zou gebeuren omwille van uw beperkte kennis van het Russisch indien u naar Tsjetsjenië terugkeert, repliceerde u niet te weten wat er zou gebeuren. Wat u wel weet is dat u in dat geval de taal zou moeten leren en u kan proberen om de taal te leren, wat voor u geen probleem is (CGVS 1, p. 11), wat andermaal een bevestiging is van het feit dat uw afkeer van de Russen en/of het Russisch niet diepgeworteld is. Indien het u niet zou lukken om het Russisch te leren, aangezien het voor u een beetje moeilijk is nog een extra taal te leren, zou u geen normaal werk hebben en geen normale toekomst (CGVS 1, p. 11). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland de taal (verder) zou moeten leren geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt. Zodoende kan dit motief de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming niet vergroten.

Daarnaast staat ook uw gebrekkige kennis van de Tsjetsjeense cultuur een terugkeer naar uw herkomstland in de weg (CGVS 1, p. 8). Dit motief kan de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming echter niet aanzienlijk vergroten. Zo gaf u aan dat verschillende mensen, onder wie uw moeder, u er in het verleden reeds op gewezen hebben dat het eigenlijk een schande is dat u de Tsjetsjeense cultuur niet kent. Omwille daarvan heeft u de Tsjetsjeense cultuur ondertussen een beetje geleerd, maar niet helemaal (CGVS 1, p. 11). Zodoende beschikt u op zijn minst over een basiskennis van de Tsjetsjeense cultuur. U gaf ook aan dat u de Tsjetsjeense cultuur nog verder wil leren (CGVS 1, p. 11). U maakte daarenboven niet aannemelijk hoe uw onvolledige kennis van de Tsjetsjeense cultuur aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië. Op de vraag waarom het een probleem zou zijn dat u de Tsjetsjeense cultuur niet helemaal kent indien u morgen naar uw herkomstland moet terugkeren, repliceerde u namelijk dat het geen groot probleem zou zijn, maar u zelf niet in de ogen van andere mensen zou kunnen kijken als u de Tsjetsjeense cultuur niet kent (CGVS 1, p. 11). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit worden vastgesteld.

In het verlengde hiervan zei u dat u in België bent sinds 2007 of 2008 en u hier sindsdien bent opgegroeid, u de mentaliteit kent en u zich hier thuis voelt (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 22). Toen u vanuit Duitsland naar België terugkeerde, voelde het voor u alsof u thuiskwam (CGVS 1, p. 8). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië. Toen u gevraagd werd waarom het een probleem zou zijn om naar Tsjetsjenië terug te keren vanwege het feit dat u in België bent opgegroeid, antwoordde u immers dat u het niet wist (CGVS 1, p. 13). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u grotendeels in België bent opgegroeid en een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat hierin geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kon worden gevonden. Zodoende geldt ook dit motief niet als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekende partijen vestigen in het voorliggende verzoekschrift daarnaast opnieuw de aandacht op de problemen van hun vader, zoals aangehaald door verzoeker. Omtrent deze problemen en de hieraan gerelateerde vrees, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker echter met reden aangegeven:

“Wat de door u ingeroepen vrees omwille van de problemen van uw vader betreft, moet vastgesteld worden dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. U vertelde dat uw vader in uw thuisland gedood werd en uw moeder u verteld had dat u ook gezocht werd (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15 - CGVS 1, p. 8). Daarom vreest u bij terugkeer naar Tsjetsjenië eveneens problemen te kennen omdat u de zoon van uw vader bent (CGVS 1, p. 11-12). Uw verklaringen waren op dit punt echter te vaag om een persoonlijke vrees aannemelijk te maken. Zo kent u vooreerst niet de volledige naam van uw vader. Het enige wat u weet is dat hij vermoedelijk M. (...) heet (GVS 1, p. 4 - CGVS 2, p. 4), maar zijn familienaam kent u niet en u heeft ook geen moeite gedaan om u hierover te informeren (CGVS 2, p. 4). U weet evenmin door wie hij gedood werd (CGVS 1, p. 12) of waarom (CGVS 1, p. 12). Ook hierover liet u na zich te informeren, want toen diezelfde vragen u tijdens uw tweede onderhoud opnieuw gesteld werden, moest u het antwoord nog steeds schuldig blijven (CGVS 2, p. 5). Hoewel u aanvankelijk stelde dat u dacht dat uw vader gedood werd en u nog steeds gezocht wordt (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15), moest u bovendien uiteindelijk toegeven niet te weten of u actueel nog steeds gezocht wordt (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15 – CGVS 1, p. 12). U kon trouwens evenmin zeggen door wie u dan gezocht werd/zou worden noch op welke manier u gezocht werd (CGVS 1, p. 12). Dergelijke vage verklaringen

volstaan niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder u reeds voor uw eerste verzoek om internationale bescherming verteld had over de dood van uw vader en het feit dat u in uw herkomstland gezocht zou worden (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15 – CGVS 1, p. 11-12). Bijgevolg kon redelijkerwijze van u verwacht worden dat u dit motief ook reeds had ingeroepen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Dat u dit naliet te doen, relativeert in belangrijke mate de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees ter zake. Om bovenstaande redenen kan ook dit motief de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.”

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen geen concrete en dienstige argumenten aanvoeren ter weerlegging van de voormelde motieven. Zij bieden niet de minste verklaring voor de bijzonder vage en gebrekkige verklaringen van verzoeker. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. De vrees en het risico dienen immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoekende partijen dienen in dit verband de vrees van verzoeker *in concreto* aannemelijk te maken. De bewijslast berust daarbij in beginsel bij verzoekende partijen zelf. Zij kunnen daarbij geenszins volstaan met het eenvoudigweg en op algemene wijze aanhalen van het gegeven dat verzoeker zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd ten gevolge van het verleden van zijn vader, zonder verder duiding te bieden. Evenmin reiken verzoekende partijen enige dienstige uitleg aan voor het feit dat verzoeker, ondanks dat de voormelde vermeende vrees reeds zou hebben bestaan ten tijde van zijn vorige verzoek om internationale bescherming, deze vrees indertijd niet aanhaalde. Dat verzoeker toen minderjarig was, kan voor zijn nalatigheid ter zake geenszins een afdoende verschoning bieden. Ook van een jeugdige persoon van 15-16 jaar mag immers worden verwacht dat deze een dermate essentieel gegeven als het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging ten gevolge van het verleden van zijn vader, zo deze zou berusten op de waarheid, reed zou vermelden in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming.

Voor het overige dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker volledig onverlet laten waar omtrent de ziekte van zijn moeder en de gebeurtenissen in Tsjetsjenië gesteld wordt:

“Voorts haalde u aan dat u niet naar uw herkomstland zou kunnen terugkeren omdat uw moeder ziek is (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 15). Gevraagd waarom de ziekte van uw moeder uw terugkeer in de weg zou staan, legde u uit dat het om uw moeder gaat, die u 9 maanden in haar buik heeft gedragen en dag en nacht niet geslapen heeft. Dat is voor u reden genoeg om voor haar te zorgen en haar niet alleen te laten en naar jullie herkomstland terug te keren (CGVS 1, p. 12). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, blijkt uit uw verklaringen op dit punt geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bijgevolg kan ook dit motief de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming verwees u tot slot naar verschillende gebeurtenissen in Tsjetsjenië waarvan u video's hebt gezien op het internet. U legde ook enkele video's neer ter staving van uw verklaringen. U verwees onder meer naar een incident waarbij een tiental jongeren tussen 15 en 18 door de politie op school werden gearresteerd en vervolgens veroordeeld werden tot een gevangenisstraf van verschillende jaren wegens terrorisme (CGVS 2, p. 2,5). Toen u gevraagd werd waarom u denkt dat dat met u zou gebeuren in geval van terugkeer naar uw herkomstland, antwoordde u dat het tot op vandaag de hele tijd gebeurt dat jongens verdwijnen en niet meer teruggevonden worden. Het gebeurt nog steeds en het kan gebeuren. Niemand zal immers tegen de president ingaan (CGVS 2, p. 5-6). Aangezien een loutere verwijzing naar de algemene situatie niet volstaat om een beroep op internationale bescherming te funderen, kan dit incident de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

In ditzelfde verband verwees u naar het feit dat jongeren van uw leeftijd in Tsjetsjenië door mensen van de president gekidnapt worden en ze vervolgens vermoord worden onder het voorwendsel dat ze terroristen zouden zijn (Verklaring Volgend Verzoek, nr. 22 – CGVS 1, p. 13). Zelf vreest u dat u hetzelfde lot te beurt zal vallen omdat u te veel van uw religie kent en dat door president Kadyrov niet wordt toegestaan. Mensen die te veel over de religie kennen, worden door de president als terroristen bestempeld en verdwijnen (CGVS 1, p. 13). U kon deze vrees echter onvoldoende aannemelijk maken. Gevraagd wanneer iemand te veel weet over de religie zodat hij problemen krijgt, verduidelijkte u dat dit mensen zijn die weten wat mag en niet mag volgens het soennisme. Dergelijke mensen worden aangeduid met een specifieke benaming, maar die kon u zich niet herinneren (CGVS 1, p. 14). Erop gewezen dat de president zelf toch ook een moslim is, repliceerde u dat hij naar uw mening helemaal geen moslim is omdat hij heel veel dingen doet die volgens uw religie niet toegelaten zijn (CGVS 1, p. 14). U kon dit verschil in visie echter onvoldoende concretiseren. Toen u gevraagd werd het verschil tussen uw

eigen religie en de religie die beleden wordt door de Tsjetsjeense president te verduidelijken, stelde u dat er geen verschil is in religie, maar het probleem te maken heeft met wat er niet gedaan mag worden. U vervolgde dat het u niet uitmaakt dat hij president is, maar wanneer hij vindt dat iets niet mag, dat in het hele land verboden wordt (CGVS 1, p. 14 -15). Toen u nogmaals gevraagd werd wat grootste verschil is tussen uw eigen religie en die van de Tsjetsjeense president, stelde u andermaal dat er eigenlijk geen verschil is, maar de president religie gebruikt en dingen doet die niet mogen of verboden zijn (CGVS 1, p. 15). Zo respecteert de president andere mensen niet. Ter staving hiervan verwees u naar een incident, waarvan u video's had gezien op YouTube, waarbij de president een Russisch journalist die iets over de president gezegd had zonder zijn broek liet rondlopen. Dit soort zaken is bij jullie echter niet toegelaten. Vervolgens werd u gevraagd of er nog een probleem zou bestaan indien u zelf enkel de dingen doet waarvan u zelf oordeelt dat ze toegelaten zijn en verder niets. Hierop antwoordde u dat er nog steeds een probleem zal zijn als men dat te weten komt. Gevraagd om te verduidelijken wat u bedoelde met 'dat', verwees u naar een incident waarbij de broer van een vriend van u vanuit België naar Tsjetsjenië gedeporteerd werd. Deze persoon droeg een lange baard, maar had overeenkomstig de religieuze voorschriften zijn snor afgeschoren. Omwille hiervan werd hij door het leger van de president gekidnapt (CGVS 1, p. 15). U besloot dat het overeenkomstig jullie religie goed is om op deze manier de baard te dragen, maar u weet niet waarom (CGVS 1, p. 15). Aangezien u zelf geen baard droeg, is dit incident onvoldoende om aannemelijk te maken wat u te vrezen heeft indien u uw geloof in Tsjetsjenië op dezelfde manier zou belijden als in België. Daarom werd u andermaal gevraagd wat in uw geval het probleem zou zijn indien u naar Tsjetsjenië zou terugkeren en u uw religie op dezelfde manier zou blijven belijden als in België, meer concreet indien u uw eigen religie volgt en alles zou doen wat u in België doet. Hierop kon u geen antwoord formuleren (CGVS 1, p. 15). Ook toen u vervolgens nog tot 2 maal toe gevraagd werd of er nog andere dingen zijn die de Tsjetsjeense president doet die volgens uw religie niet kunnen of waarmee u om religieuze redenen niet akkoord bent, moest u het antwoord schuldig blijven. U kwam niet verder dan dat er nog dingen zijn die u persoonlijk slecht vindt, maar geen dingen die niet kunnen overeenkomstig uw religie (CGVS 1, p. 15-16). Bovenstaande verklaringen zijn te vaag en algemeen om in uw hoofde een concrete vrees omwille van uw religieuze overtuigingen aannemelijk te maken. Ook dit motief kan de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming daarom niet aanzienlijk vergroten.

De door u neergelegde video's zelf kunnen de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin vergroten. Deze video's hebben immers betrekking op algemene gebeurtenissen in Tsjetsjenië. De eerste video gaat over het voornoemde incident waarbij jongeren op school door de politie werden meegenomen en vervolgens veroordeeld werden tot jarenlange gevangenisstraffen vanwege terrorisme (CGVS 2, p. 2, 5). De tweede video dateert uit de periode van de Tsjetsjeense oorlog, meer bepaald van 16/10/1999. Hierop is te zien hoe Tsjetsjenen door Russische soldaten vermoord worden (CGVS 2, p. 5). De derde video betreft een uitzending van het programma 'Dictators' van de zender 24 Kanal gewijd aan Ramzan Kadyrov. Het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie volstaat niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. U bent er als verzoeker immers toe gehouden uw persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken. Bijgevolg gelden deze video's evenmin als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet."

De voormelde motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze niet dienstig aanvechten, onverminderd gelden.

4.9. Verzoekende partijen gaan vervolgens in op een aantal van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van verzoekster.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster ongemoeid laten voor zover hierin gemotiveerd wordt:

"Uit uw eigen verklaringen kan geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid in geval van vestiging in de Russische Federatie, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit. U stelde slechts dat u een papa wil en u naar school wil gaan en wil leren schrijven (CGVS, p. 4-5). Wat betreft het feit dat u naar school wil gaan en leren schrijven (CGVS, p. 5), moet benadrukt worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in de Russische Federatie niet naar school zou kunnen gaan of zou kunnen leren schrijven. Ook uit de verklaringen van uw moeder en uw advocaat blijkt op geen enkele wijze dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie problemen zou ondervinden om naar school te gaan en/of te leren schrijven. Zodoende kan dit motief geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Wat betreft uw verklaring dat u een papa wil (CGVS, p. 5), moet erop gewezen worden dat uit uw eigen verklaringen geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit blijkt omwille van het feit dat u actueel geen papa heeft. Uw moeder haalde dit motief in uw hoofde eveneens aan, maar

de door haar aangebrachte elementen kunnen evenmin een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen. Voor een uitgebreide weergave van de redenen waarom dit motief niet volstaat, verwijst ik graag naar het vervolg van deze beslissing waarin deze redenen omstandig uiteen gezet worden.

Tot slot verwees u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming ook naar een incident in het opvangcentrum, waarbij een jongen u en uw vriendinnetje geslagen heeft met een stok (Vragenlijst CGVS, nr. 7B – CGVS, p. 2). Op basis van dit incident, hoe betreurenswaardig ook, kan in uw hoofde echter geen gegronde vrees of reëel risico worden vastgesteld in geval van vestiging in de Russische Federatie. U noch uw moeder of advocaat reikte immers enig element aan dat erop wijst dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie omwille van dit incident iets te vrezen zou hebben.”

Derhalve worden deze motieven geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijven zij onverminderd overeind.

Wel herhalen verzoekende partijen dat verzoekster over geen vader beschikt en blijkens de verklaringen die haar moeder aflegde en volgens de Tsjetsjeense tradities dreigt te worden vermoord of gescheiden van haar moeder. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster echter vooreerst terecht gemotiveerd:

“Vooreerst moet erop gewezen worden dat deze problematiek reeds teruggaat tot 2012 (CGVS, p. 8-9), maar uw moeder dit motief nu pas, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming d.d. 31/5/2018, inroept. Uw moeder gaf immers aan dat ze reeds in 2012 problemen kreeg met haar eigen familie, meer bepaald haar broers in België én Tsjetsjenië, die haar onder druk zetten u af te staan aan uw vader omdat uw moeder en uw vader uit elkaar waren (CGVS, p. 9-10). Sindsdien is de situatie enkel verergerd, aangezien er sindsdien allerlei ruzies en conflicten zijn geweest tussen uw moeder en haar familie. De situatie is zelfs zodanig geëscaleerd dat uw moeder op een bepaald moment een slag heeft gekregen van een van haar broers (CGVS, p. 11) en haar broers ondertussen al 3 jaar niet meer met haar praten omdat ze boos zijn dat uw moeder u nog steeds niet heeft afgestaan aan (de familie van) uw vader (CGVS, p. 11). Wanneer uw moeder belt met haar zus in Tsjetsjenië, komen haar broers soms tussen en slingeren uw moeder roepend verwijten naar het hoofd (CGVS, p. 14). Desalniettemin wachtte uw moeder nog tot 2018 om omwille van deze problematiek om internationale bescherming te verzoeken. Zelfs in het kader van haar laatste eigen asielaanvraag, d.d. 3/12/2015, verwees uw moeder op geen enkele wijze naar de vrees om u te verliezen, hetzij aan de familie van uw vader, hetzij omdat u vermoord zou worden. Ter verschoning van deze laattijdigheid voerde uw moeder aan dat ze al die tijd bleef hopen dat uw vader u alsnog zou erkennen en er geen definitieve ruzie zou ontstaan (CGVS, p. 15-16), haar advocaten haar beloofden dat de erkenning door uw vader alles zou veranderen en haar advocaat tot op vandaag nog steeds bezig is om de erkenning in orde te krijgen (CGVS, p. 17-18). Ze argumenteerde daarnaast dat de situatie voorheen anders was omdat ze op grond van medische regularisatie verblijfsdocumenten had, maar deze verblijfstitel haar later werd afgenomen en ze binnenkort opnieuw documenten moet indienen om deze verblijfstitel opnieuw te verkrijgen (CGVS, p. 17-18). Tot slot voerde ze nog aan dat ze de hele situatie onaangenaam vindt en ze beschaamd was erover te praten. Omdat uw moeder niet over de situatie wilde praten, beschouwde ze een verzoek om internationale bescherming als de allerlaatste optie en stelde ze deze optie steeds uit. Actueel kan uw moeder echter niet meer anders dan erover te praten (CGVS, p. 15-16 en 17-18). Geen van deze argumentaties is echter voldoende om de vastgestelde laattijdigheid te verschonen. Van iemand die internationale bescherming inroept omdat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland ten aanzien waarvan hij een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade koestert, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze vraag om internationale bescherming zo snel mogelijk kenbaar maakt. Niettemin er begrip voor kan worden opgebracht dat uw moeder eerst via andere manieren wilde proberen om uw vader u alsnog als zijn dochter te doen erkennen, moet erop gewezen worden dat zij er na 6 en een half jaar nog steeds niet in geslaagd is deze erkenning te verkrijgen (CGVS, p. 7), uw moeder reeds 6 jaar problemen kent met haar eigen familie omdat ze weigert u af te staan en de situatie de laatste 3 jaar zodanig geëscaleerd is dat haar broers weigeren met haar te communiceren (CGVS, p. 8-11). Zodoende kon redelijkerwijze van uw moeder verwacht worden dat zij de vrees om u te verliezen veel eerder kenbaar had gemaakt, hetzij door hiervan reeds melding te maken in het kader van haar eigen verzoeken om internationale bescherming, hetzij door in uw hoofde veel eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zelfs na de escalatie van de problemen met haar eigen familie wachtte uw moeder nog 3 jaar om deze problemen kenbaar te maken, wat uw verzoek om internationale bescherming op dit punt ruimschoots laattijdig maakt.

Het feit dat de advocaat van uw moeder er tot op vandaag mee bezig is om de erkenning door uw vader in orde te krijgen, is evenmin een afdoende reden voor de laattijdigheid. Uw moeder verklaarde dan wel dat de erkenning alles zou veranderen en indien uw vader u als zijn dochter erkent alle problemen opgelost zouden zijn (CGVS, p. 16). Indien uw vader u officieel als zijn dochter zou erkennen, zouden u en uw moeder immers zonder problemen naar Tsjetsjenië kunnen gaan omdat jullie er in dat geval wel

veilig zouden zijn en zou ook de ruzie met de familie van uw moeder opgelost zijn (CGVS, p. 16). Aangezien u in dat geval niet als een buitenechtelijk kind beschouwd zou worden, zouden uw familie langs vaders- en moederskant ook familiale relaties kunnen blijven onderhouden (CGVS, p. 16). Deze argumentatie gaat echter niet op, aangezien de weigering van uw vader om u als zijn dochter te erkennen niet de oorzaak van het conflict tussen uw moeder en haar eigen familie is. De familie van uw moeder is tot op heden immers niet op de hoogte dat uw vader u niet wil erkennen (CGVS, p. 10 en 13-14), desalniettemin eisen de broers van uw moeder al sinds 2012 dat ze u aan uw vader of zijn familie zou afstaan omdat uw moeder en vader uit elkaar zijn (CGVS, p. 9-10). Niettemin kan aangenomen worden dat de erkenning door uw vader uw status binnen de Tsjetsjeense gemeenschap inderdaad zou veranderen en uw leven hierdoor niet langer in gevaar zou zijn, is met deze erkenning niet alles opgelost, zoals uw moeder poneerde. Uit de verklaringen van uw moeder blijkt immers duidelijk dat uw moeder u hoe dan ook niet wil afstaan aan (de familie van) uw vader (CGVS, p. 8, 11, 12 en 15). Zelfs indien uw vader u als zijn dochter erkent, blijft dit probleem bijgevolg nog steeds overeind. Aangezien net dit aspect van deze problematiek reeds sinds 2012 aansleept, geldt het feit dat de advocaat van uw moeder nog steeds bezig is met het in orde krijgen van de erkenning niet als een valabel argument om de laattijdigheid van uw moeder te verklaren. Zelfs indien u door uw vader wordt erkend, zal de familie van uw moeder nog steeds eisen dat uw moeder u zal afstaan, wat uw moeder weigert (CGVS, p. 8, 15), of kan de familie van uw vader u nog steeds opeisen (CGVS, p. 12).

Er kan voorts eveneens begrip worden opgebracht voor het feit dat uw moeder gezien de aard ervan niet wilde praten over deze problematiek. Op dit punt moet echter benadrukt worden dat de schaamte die hiermee gepaard gaat niet opweegt tegen de ernst van de door uw moeder in uw hoofde ingeroepen vrees, meer bepaald de vrees dat u van haar zou worden afgenomen of zelfs vermoord zou worden omdat u als een buitenechtelijk kind beschouwd wordt (CGVS, p. 13, 15). Zodoende kan de schaamte die binnen de Tsjetsjeense cultuur aan dit onderwerp kleeft de vastgestelde laattijdigheid niet verschonen. Er moet tot slot op gewezen worden dat het feit dat uw moeder nog een andere procedure had lopen voor het verkrijgen van machtiging tot verblijf in België niet onvereenigbaar is met de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Zodoende kan het feit dat uw moeder nog een medische regularisatieprocedure lopen zou hebben (CGVS, p. 17-18) geen afdoende verklaring bieden voor de vastgestelde laattijdigheid. Te meer omdat de machtiging tot verblijf op medische gronden waarover uw moeder beschikte op een bepaald moment werd ingetrokken (CGVS, p. 17-18) en uw moeder ook toen geen verzoek om internationale bescherming aanhangig heeft gemaakt omwille van de problemen als gevolg van de weigering van uw vader om u als zijn dochter te erkennen of melding heeft gemaakt van deze problematiek.

Om bovenstaande redenen dient uw verzoek om internationale bescherming als laattijdig te worden beschouwd. De ernst en de geloofwaardigheid van de door uw moeder geuite vrees komen hierdoor reeds ernstig in het gedrang.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde, pertinente motieven. Dat verzoekster indertijd zelf nog te jong was, biedt immers geheel geen verklaringen voor de voormelde vaststellingen en doet op generlei wijze afbreuk aan het gegeven dat, zo de voormelde vrees met de werkelijkheid zou overeenstemmen, kon worden verwacht dat verzoeksters moeder deze vrees reeds veel eerder te kennen zou hebben gegeven aan de Belgische asielinstanties. Dat het inroepen van de laattijdigheid van deze vrees een erkenning zou vormen van de gegrondheid en het terechte karakter van deze vrees, kan om diezelfde reden in het geheel niet worden aangenomen. Voor het overige beperken verzoekende partijen zich ertoe de reeds eerder afgelegde verklaringen van hun moeder te herhalen. Hiermee doen zij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Dat verzoeksters moeder naliet de voormelde vrees in hoofde van haar dochter (veel) eerder te kennen te geven aan de Belgische asielinstanties, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze vrees.

Nog daargelaten de vraag of het gegeven dat het hoederecht over de kinderen volgens de in het land of de regio van herkomst heersende maatschappelijke en culturele regels en normen toekomt aan de (familie van de) vader en dat een gescheiden of alleenstaande vrouw daardoor in de toekomst minder of geen contact meer kan onderhouden met haar minderjarige kinderen kan worden aanzien als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster eveneens met recht gesteld:

“Voorts maakte uw moeder niet aannemelijk dat ze in geval van vestiging in de Russische Federatie geen omgangsregeling zou kunnen treffen met (de familie van) uw vader, zodat ze met u een band zou kunnen blijven onderhouden. Uw moeder stelde wel dat het volkomen onmogelijk is om dit te bespreken en dit algemeen uitgesloten is (CGVS, p. 13). Dit is echter slechts een ongefundeerde bewering, die uw moeder met geen enkel document hard kon maken. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie, waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier,

dat de adat inderdaad voorschrijft dat kinderen in geval van scheiding bij de vader en/of zijn familie blijven, maar dat verschillende families in de praktijk verschillende oplossingen uitstippelen na het beëindigen van een relatie of overlijden. In sommige gevallen krijgt de moeder wel degelijk toegangsrechten wat betreft de kinderen en in bepaalde gevallen worden de kinderen zelfs opgevoed door de moeder. Gelet op deze informatie, dient uw moeder zodoende aannemelijk te maken dat zij in geval van vestiging in de Russische Federatie niet langer toegang tot u zou krijgen. Zij slaagde hier echter niet in. Zo heeft uw moeder geen idee of de familie van uw vader wil dat uw moeder u aan hen afstaat of ze er genoeg mee neemt dat uw moeder u zelf opvoedt (CGVS, p. 12). Ze weet evenmin of de familie van uw vader ervan op de hoogte is dat uw vader weigert u te erkennen (CGVS, p. 12). Uw moeder stelde dat de familie van uw vader u misschien wil uit principe, om kwade dingen te doen, maar moest toegeven dat ze eigenlijk niet wist of de familie van uw vader u wil (CGVS, p. 16). Uw moeder heeft ook geen enkele moeite gedaan om te achterhalen hoe de familie van uw vader staat tegenover de hele kwestie (CGVS, p. 17). In 2012 nadat de ruzies begonnen, heeft uw moeder contact opgenomen met de familie van uw vader om de situatie te bespreken, meer bepaald met de broer van uw vader (CGVS, p. 14). Toen kreeg ze als antwoord dat indien uw moeder u afstaat, u ofwel in Tsjetsjenië zou worden opgevoed of u ofwel zou sterven, maar zij daar niet verantwoordelijk voor zijn. Ze hebben dit onderwerp toen nonchalant behandeld, aldus uw moeder (CGVS, p. 14, 17). Zodoende kreeg uw moeder op dat moment geen duidelijkheid over de houding en de intenties van de familie van uw vader ten aanzien van de hoederechtproblematiek. Niettemin uw moeder aangaf dat het zowel voor haar als binnen de Tsjetsjeense cultuur belangrijk is dat u contact onderhoudt met de familie van uw vader (CGVS, p. 17), heeft uw moeder sindsdien geen enkele poging meer ondernomen om de familie van uw vader te contacteren (CGVS, p. 12), noch om een omgangsregeling te bespreken (CGVS, p. 13), noch om u met hun hulp door uw vader te laten erkennen (CGVS, p. 14). Haar verklaring als was zij hiertoe niet in de mogelijkheid omdat ze niet over hun telefoonnummers beschikte en de broer van uw vader, met wie uw moeder voorheen wel contact had, zijn telefoonnummer had veranderd, volstaat niet om dit gebrek aan initiatief te verschonen. Uw moeder had ook op andere manieren kunnen proberen om met de familie van uw vader in contact te treden. Zo blijkt uit haar verklaringen dat uw moeder een goede band had met de familie van uw vader voor zij en uw vader uit elkaar gingen. Meer bepaald had ze een goede band met de broer van uw vader, met wie ze niet enkel communiceerde, maar ook omging. Ook de familie van uw moeder in Tsjetsjenië ging om met de familie van uw vader in Tsjetsjenië (CGVS, p. 12). Voor zover uw moeder weet, hadden beide families een normale verstandhouding (CGVS, p. 13). Gelet op deze omstandigheden kon redelijkerwijze van uw moeder verwacht worden dat ze op zijn minst pogingen zou hebben ondernomen om op een andere wijze in contact te treden met de familie van uw vader. Zo kon ze bijvoorbeeld via haar zus, met wie uw moeder tot op heden nog wel communiceert (CGVS, p. 14), contact proberen zoeken hebben met de familie van uw vader in Tsjetsjenië of op diezelfde manier de nieuwe contactgegevens van de familie van uw vader in België proberen achterhalen hebben. Dat uw moeder sinds 2012 geen enkel initiatief ter zake heeft ondernomen, ondermijnt zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de door haar in uw hoofde ingeroepen vrees. Te meer omdat uw moeder aangaf dat het feit of de familie van uw vader u al dan niet wil erkennen en/of opvoeden bepalend is voor uw lot en het hare. Indien ook de familie van uw vader u niet wil aanvaarden, wordt u overeenkomstig de Tsjetsjeense tradities als een buitenechtelijk kind beschouwd en zal zowel u als uw moeder vermoord worden in geval van vestiging in Tsjetsjenië (CGVS, p. 13, 14 en 15). Bijgevolg had uw moeder er alle baat bij te achterhalen wat het standpunt van de familie van uw vader was eenmaal duidelijk werd dat uw vader zelf niet van plan was u als zijn dochter te erkennen.

In ditzelfde verband kan aangestipt worden dat uw moeder evenmin aannemelijk maakte dat u in geval van nieterkenning door uw vader of zijn familie daadwerkelijk gedood zou worden. Op de vraag waarom de familie van uw moeder niet zou toelaten dat u door haar zou worden opgevoed indien (de familie van) uw vader u niet wil opvoeden, antwoordde uw moeder dat indien bekend wordt dat u overeenkomstig de Tsjetsjeense gewoonten een buitenechtelijk kind bent, er 2 mogelijke uitkomsten zijn. In het ene geval zal zowel u als uw moeder vermoord worden. In het andere geval zal men de situatie zo laten. Gevraagd waarom uw moeder ervan overtuigd is dat jullie beiden in jullie concrete geval vermoord zullen worden, moest uw moeder uiteindelijk toegeven dat de tweede optie, meer bepaald dat de zaak zo gelaten zal worden, best mogelijk is. Ze voegde er echter aan toe dat ze u niet wil afstaan omdat u door haar gewenst bent en u voor de familie van uw vader misschien niets betekent en het voor hen mogelijk slechts een pure formaliteit is (CGVS, p. 15). Zodoende maakte uw moeder evenmin aannemelijk dat u in geval van vestiging in de Russische Federatie daadwerkelijk voor uw leven dient te vrezen omdat u tot op heden door uw vader niet officieel erkend werd.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. Dat verzoeksters ontwikkeling verstoord zou worden omdat zij haar moeder voor het merendeel van de tijd zou moeten missen en zou worden opgevoed door de familie van haar vader, kan gelet op de voormelde motieven hoegenaamd niet worden aangenomen en wordt geheel niet aangetoond of aannemelijk gemaakt. Uit de

lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen zich voor het overige beperken tot het louter herhalen en bevestigen van een aantal van de eerder door verzoeksters moeder afgelegde verklaringen en elementen en tot het tegenspreken en ontkennen van de voormelde motieven en de gevolgtrekkingen die het CGVS aan de verklaringen van verzoeksters moeder en de aangehaalde elementen verbindt. Hiermee doen zij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde motieven en/of aan de informatie waarop deze motieven schragen. Op welke video verzoekende partijen in dit kader doelen en hoe deze video zou kunnen leiden tot een andere oordeelsvorming, wordt door verzoekende partijen voorts niet uitgewerkt en kan niet worden ingezien.

4.10. Inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt op grond van de informatie opgenomen in de mappen 'landeninformatie' in de administratieve dossiers in de bestreden beslissingen verder met recht gemotiveerd dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoekend partijen niet van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in voornoemde bepaling.

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen niet één dienstig argument aan. Zij vergenoegen zich ertoe een aantal algemene beweringen te uiten omtrent "*verscheidene problemen van mensenrechtenschendingen*" in Tsjetsjenië, het gegeven dat de situatie aldaar "*ernstig en precair*" zou zijn en het feit dat er door een terugkeer in hunner hoofde een mensonterende behandeling zou dreigen te ontstaan. Verzoekende partijen reiken ter staving van hun beweringen dienaangaande, hoewel zij in het verzoekschrift verwijzen naar "*recente landeninfo hierboven aangehaald*", echter niet het minste begin van informatie aan. Aldus slagen zij er geheel niet in om afbreuk te doen aan de motieven inzake de veiligheidssituatie in hun land en regio van herkomst en/of de informatie waarop deze motieven zijn gesteund en tonen zij in het geheel niet aan dat een terugkeer in hunner hoofde een reëel risico op ernstige schade met zich zou dreigen te brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.11. De door verzoekende partijen neergelegde stukken en documenten, opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, waaronder de door verzoeker aangereikte video's die in tegenstelling met wat verzoekende partijen aanvoeren en blijktens het voorgaande aldus weldegelijk werden onderzocht en in rekening gebracht, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet concreet worden aangevochten of weerlegd, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengen verzoekende partijen geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.13. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde evenmin aan dat in hoofde van verzoekster zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht vastgesteld dat zij noch voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4.14. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

Het beroep wordt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) verworpen

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de tweede verzoekende partij (verzoekster) geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de tweede verzoekende partij (verzoekster) geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT